

OS "PETAR ZRINSKI" ČABAR

**165 GODINA ŠKOLSTVA
U GEROVU**

MLADI GORAN

**BR. 41
ŠK. GOD. 2014./15.**

UVODNO SLOVO

Dragi čitatelji!

Pri završetku školske godine, a uz naš Dan škole, izlazi 41. broj našeg učeničkog lista „Mladi Goran“.

Ove godine škola u Gerovu ima 165. obljetnicu školstva. Pripremili smo vam i različite sadržaje iz života i rada u svim našim školama i široj lokalnoj zajednici, uspješne, zanimljive i nagrađene projekte i istraživačke radove, literarne i novinarske radove.

Naši Globovci su zlatni, osvojili su svojim istraživačkim radom „Gerovski vrtovi“ 1. mjesto na Državnoj smotri Globe projekata.

Promišljanja o životu i svijetu koji nas okružuje iskazali smo u stihovima i u prozi, ovjekovječili fotografijama i učeničkim crtežima. Mnogi od njih su i nagrađeni i pohvaljeni na brojnim natjecanjima i smotrama u koje smo se uključili ove školske godine.

IMPRESUM

Mladi Goran broj 41

Šk. god. 2014./2015.

List učenika OŠ „Petar Zrinski“ Čabar

Područne škole: Gerovo, Tršće, Prezid i Plešće

Adresa uredništva:

OŠ „Petar Zrinski“

Narodnog oslobođenja 5

Čabar 51306

tel. 051/821-147

fax. 051/821-016

E-mail:ured@os-pzrinski-cabar.skole.hr

Izdavač:

OŠ „Petar Zrinski“ Čabar

Za izdavača:

Ivan Kvesić, prof.

Uredništvo:

Dea Turk, 8. razred Čabar

Marko Žagar, 6. razred Prezid

Meri Zbašnik, 7. razred Tršće

Karmela Štanfelj, 7. razred Gerovo

Učitelji razredne i predmetne nastave,

stručni suradnici:

Vilma Žagar, prof.

Ksenija Petelin, prof.

Tanja Šebalj-Kocet, prof.

Tiskarski slog: Desanka Šoštarić

Iz s a d r Ź a j a

- Crtice iz povijesti školstva u Gerovu
- Povijest knjižnica u Gerovu
- The Globe projekt -naši zlatni Globovci: Gerovski vrtovi
- Odgoj i obrazovanje za ljudska prava i demokratsko građanstvo: Aktivniji dan za bolji san
- Lijepa naša – povijesna baština : Prezidanski limes
- Festival znanosti
- Živim život bez nasilja
- Naši filmaši
- Najbolje učeničke eko-fotke
- Učenička zadruga „Mrav“
- Literarni i novinarski radovi
- Županijska i državna natjecanja i smotre
- Sportska natjecanja
- Naši osmaši

CRTICE IZ POVIJESTI ŠKOLSTVA U GEROVU

1850.-2015.

Gerovo je najstarije naselje čabarskog kraja smješteno na raskršću putova od mora prema unutrašnjosti. Prvi put se spominje 1028. godina kao Gerona udaljena „na jedna dan hoda od Rijeke“. Župa Gerovo utemeljena je 1405. godine. Prva poučavanja vršili su pismeni ljudi i možemo pretpostaviti da se počeci pismenosti mogu vezati u daleku prošlost.

U Spomenici škole Gerovo zabilježeno je da je oko 1835. godine u Gerovo došao vojni časnik Nijemac Speranca. On je počeo poučavati djecu u svom stanu, a po djetetu je dobivao osam groševa mjesečno. Poučavanje su polazili samo dječaci, njih četrdeset do pedeset. Godine 1845. on odlazi u Crni Lug, a zamjenjuju ga njegovi učenici.

Prema zapisima, godine 1850. u Gerovo dolazi bivši financijski nadstražar rodom iz Štajerske. On je prvi javni učitelj u Gerovu. Iste godine osniva se i pučka škola. U Spomenici škole navodi se da 1858. godine iz Čabra dolazi kotarski predsjednik i poziva u Župni dvor uglednije općinare na dogovor oko izgradnje školske zgrade koja je i izgrađena 1860. godine.

Škola u Gerovu u prošlosti je kao i danas posebnu pažnju posvećivala uređenju školskog vrta. Školski je vrt bio uzor velikim voćnjacima, a učitelj svojim radom naprednim gospodarstvenicima. U tim su se vrtovima osim voćaka uzgajale povrtnice, a posebna se pozornost posvećivala i uzgoju pčela. Voćarstvom su se pretežno bavili dječaci, a uzgojem povrća djevojčice. U izvješću upravnog odbora i kr. podžupana županije modruško-riečke 1898. godine ističe se da je unatoč oštroj klimi koja vlada u čabarskom kraju pčelinjak u Gerovu bio uzoran.

Obzirom na veliki broj žitelja čabarskog kraja, neki podaci govore da je prije drugog svjetskog rata u našem kraju živjelo petnaest tisuća stanovnika, izražene su potrebe za otvaranjem škola na Hribu i u Smrečju. Škola na Hribu izgrađena je 1902. godine, a u Smrečju je 1926. godine otvorena privremena jednorazredna škola. Općinsko poglavarstvo unajmilo je jednu sobu u kući Miroslava Kovača. Prvi službujući učitelj u toj školi bio je Mato Orešković, učitelj iz Gerova. U listopadu 1938. godine otvorena je nova školska zgrada u Smrečju.

U Drugom svjetskom ratu teško je stradao cijeli čabarski kraj. Nakon kapitulacije Italije počeo je povratak ljudi na svoja ognjišta. U siječnju 1944. godine započeo je rad škola. U školama u Čabru, Gerovu, Plešcima, Prezidu i Tršću bilo je upisano ukupno 778 učenika.

U periodu nakon rata nastava se ostvarivala u kombiniranim razrednim odjeljenjima. U jesen 1946. godine, prema Zakonu o obveznom sedmogodišnjem školovanju, započeo je proces produžavanja školske obveze. Školske godine 1948./49. otvoren je u Čabru peti

razred čiji su polaznici bili i učenici iz Gerova. Učenici su tijekom školovanja boravili u učeničkom domu u Čabru.

U drugoj polovici sedamdesetih godina 20. stoljeća izgorjelo je potkrovlje stare škole u kojem je bila smještena školska knjižnica i pohranjena pedagoška dokumentacija. Pretpostavlja se da je tom prilikom izgorjela i školska Spomenica.

Sredinom pedesetih godina, kad su se stvorili kadrovski i prostorni uvjeti, produženo je osnovno obrazovanje i u školi u Gerovu.

Krajem šezdesetih zbog racionalizacije i učinkovitijeg odgojno-obrazovnog rada u sastav škole u Gerovu ulaze područne škole u Smrečju i na Hribu te dječji vrtić. Godine 1970. prestala je s radom škola u Smrečju.

Zatvaranjem područnih škola djeca iz udaljenijih mjesta postaju učenici putnici. Danas je gotovo nezamislivo da djeca u školu idu pješice čak iz vrlo udaljenih mjesta, poput Kupara, i nekoliko puta dnevno ovisno o popodnevnim izvannastavnim aktivnostima.

Od 1974./75. godine Gerovo postaje dio Centra osnovnog obrazovanja kojega čine sve škole čabarskog kraja. Uz Dan općine 1975. otvorena je današnja školska zgrada u Gerovu.

Godine 1988./89. prestala je s radom škola na Hribu.

Prvobitno je škola u Gerovu nosila ime najznačajnijeg goranskog književnika Ivana Gorana Kovačića, a u poslijeratno vrijeme ime španjolskog ratnog dragovoljca Milivoja Čopa.

Od 1991. godine škola postaje područnim odjelom OŠ „Petar Zrinski“ Čabar, a kasnije Područnom školom.

Škola u Gerovu uvijek je gajila i njegovala svoje posebnosti. Osobitost škole je zavičajna zbirka kojom se kod djece želi razvijati osjećaj poštovanja prema baštini kraja iz kojeg potječu. Škola u Gerovu ističe se svojim radom na mnogobrojnim istraživačkim projektima kojima se promiče važnost očuvanja okoliša i gaji ljubav prema ljepoti zavičaja.

Škola u Gerovu radom je svojih vrijednih učitelja iznjedrila mnoge generacije učenika koji vrijednosti usvojene u školi prenose na nova pokoljenja, jer upravo su učitelji ti koji sade sjemenke koje rastu zauvijek.

Ksenija Petelin, prof.

ISTRAŽILI MLADI KNJIŽNICARI

Učenici 6. razreda: Ema Arih, Simon Arih, Andro Malnar, Noemi Šepac, Tomislav Žagar

“U Izvješću modruško-riječke županije iz 1902. godine stoji da je u Kotaru Čabar svaka škola imala svoju knjižnicu, šest škola – šest knjižnica. U knjižnicama je ukupno bilo 2.480 svezaka, od toga 1.653 učiteljska i 872 učenička.”¹ U istom izvješću za narednu godinu stoji da su uprave općina podupirale škole pri nabavi knjiga te pretplati na stručne pedagoške časopise te da su knjižnice u Kotaru Čabar bile vrlo dobro opremljene i imale ukupno oko 2.567 knjiga, od čega oko 792 za učenike i 1.775 za učitelje.² Iz izvješća proizlazi da su školske knjižnice imale prosječno 15 prinova (novih knjiga) godišnje, što je u to doba bilo mnogo.

POVIJEST ŠKOLSKE KNJIŽNICE U GEROVU

U staroj školi, kako mi nazivamo zgradu škole „Ivan Goran Kovačić“ u ulici Eugena Kvaternika, knjižnica se nalazila u potkrovlju zgrade.

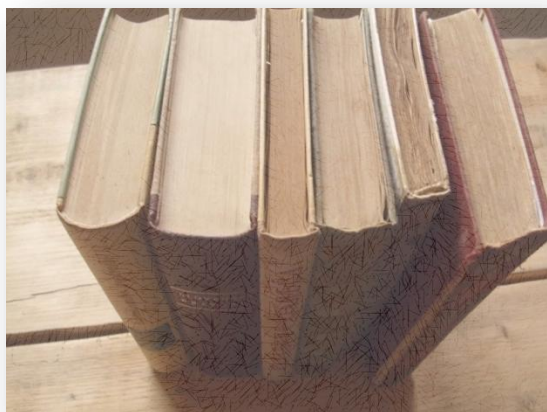
Iako mala, bila je funkcionalna. S lijepim drvenim policama s obje strane prostorije, odavala je ugođaj primjeren djeci. Tu je bila i peć na drva. Police su bile pune knjiga.

Tek 1970. godine knjige su posložene po stručnoj klasifikaciji. Čitanost je bila izvrsna. Tada još nije bilo televizora u svakom domu.

Zadivljujuće je saznanje da su najbolji čitači bili putnici „pješaci“. Sva su djeca pješačila u školu i do šest kilometara u jednom smjeru. Tada su još djelovale dvije područne škole, u Smrečju i Hribu. I one su imale svoj knjižni fond prilagođen uzrastu učenika od 1. do 4. razreda.

Učitelji su također bili veliki korisnici knjižnice. Često su u knjižnicu navraćali i roditelji, kao i ostali mještani.

Selidbom u novu školsku zgradu, knjižnica je dobila lijep i funkcionalan prostor. Knjižni fond je stalno obogaćivan kupovinom novih naslova, a mnogo primjeraka knjiga je i donirano. Najviše knjiga donirao je ing. Bogomil Čop, brat Milivoja Čopa čije ime je nosila škola. Na mnogim takmičenjima škola je također obogaćivana novim naslovima knjiga.

Marica Janeš, učiteljica u mirovini i nekadašnja voditeljica knjižnice

¹ Petelin, Ksenija. Dijelovi radne verzije materijala Povijesni pregled razvoja školstva čabarskog kraja. Čabar, 2005., rukopis., cit. str. 5.

² Izvještaj upravnog odbora i kr. podžupana županije modruško-riječke, o stanju uprave u županiji za godinu 1903. podnesen proljetnoj županijskoj skupštini 1904., Ogulin: Knjigotiskara Josipa pl. Pintara, 1904., str. 120.

NARODNA ČITAONICA GEROVO

Ivan Nepomuk Jemeršić u djelu “Kopnom i morem do Plitvica” iz 1924. godine opisuje svoje putovanje Gorskim kotarom: *Gerovo prijatno je mjestance savijeno u malom zglobu divotnih gorskih visina, imade u njem više ukusnih zdanja, dok se u samom mjestu nalazi pošta, čitaonica a i nekoliko ponositih hrvatskih trgovaca.*

Prvi podaci o postojanju i radu čitaonice sačuvani su u Hrvatskom državnom arhivu. 1892. godine osnovana je Narodna čitaonica u Gerovu koja tada šalje svoja pravila na odobrenje Visokoj zemaljskoj vladi.

Svrha je društva bila *naobražavanje duha čitanjem raznih časopisa, međusobnim spoznavanjem i priredjivanjem društvenih zabava.* Članom čitaonice mogla je postati *svaka inteligentnija osoba u občini Gerovo; a vanjskim članom takova osoba izvan Gerova, nu prema okolnostima i u občini.*

PUČKA ČITAONICA U GEROVU

“Pučka čitaonica u Gerovu” osnovana je 1904. Godine, a njezina pravila izradio je Privremeni odbor: predsjednik Antun Troha, potpredsjednik Vinko Margan, blagajnik Vjenceslav Mudrovčić, tajnik Josip Turk i odbornici Josip Horvatić, Stjepan Čop, Josip Žagar i Ivan Šoštarčić.

Svrha društva “Pučka čitaonica u Gerovu” bila je *razvoj i napredak društvenog i duševnog života, a da bi se to postignulo ima društvo:*

- a) *urediti čitalište za svoje članove sa raznim novinama i časopisima;*
- b) *nabavljati razne zabavne, poučne i znanstvene knjige za osnutak knjižnice;*
- c) *priredjivati od vremena do vremena za razvoj društvenog života razne zabave;*
- d) *po mogućnosti gojiti hrvatsku pjesmu i glazbu pjevanjem i tamburanjem.*

Članovi su imali pravo zajedno sa svojom obitelji dolaziti u prostoriju čitaonice, čitati novine i časopise, *uz potvrdu tajnika rabiti društvene knjige* i sudjelovati kod zabava.

Upravljaajući odbor odlučuje o primicima članova u društvo; ima nastojati da svaki član udovoljava svojim dužnostima; upravlja društvenim imetkom po ovim pravilima i zaključcima glavnih skupština, brine se za potrebne prostorije, pokućstvo, ogrjev, razsvjetu i poslugu; nabavlja po mogućnosti knjige za knjižnicu i određuje sve potrebno za promaknuće društvene svrhe.

HRVATSKA ČITAONICA U GEROVU

1910. godine osnovana je “Hrvatska čitaonica u Gerovu”, a pravila se također čuvaju u Hrvatskome državnom arhivu. Potpisali su ih Fran Jurišić, Dragutin Mavrović, Josip Ožbolt, učitelj Viktor Klepac, “st. iuris” Albert Žagar, Josip Schmidt i Franjo Čop.

1935. godine tajnik je bio Stjepan Janeš, a čitaonica u svom sastavu ima knjižicu i šah, kao i dnevni tisak. Nakon osnivanja, knjižnica u Gerovu je prestala djelovati neko vrijeme, a zatim se ponovno osniva i za predsjednika je izabran učitelj Ljubo Turk. Godine 1936. čitaonica je zatvorena jer ju je kotarski načelnik proglasio komunističkom. Tri godine kasnije, 1939. Stjepan Janeš iz Gerova osniva i vodi vatrogasnu čitaonicu sve do početka II. svjetskog rata.

NARODNA ČITAONICA LIVIDRAGA

Razvoj pilanarstva sredinom 19. st. doveo je brojne doseljenike u ovaj kraj. Godine 1850. spominje se već šesta parna pilana u Lividragi. Bila je to najveća među pilanama, vlasništvo čabarskoga vlastelina Ghyczyja koji je posjedovao i destileriju špirita. Kad je pilana 1887. ili 1889. god. izgorjela, Livyo Ghyczy izgradio je novu, modernu pilanu na parni pogon. O pilani Željko Malnar piše: *Ista je 1927. godine proširena i modernizirana te je u prosjeku zapošljavala pedesetak pilanskih i stotinjak šumskih radnika, a uz pilanu su izgrađene stambene i druge zgrade među kojima i one namijenjene radnicima.*

Lividraga je između dvaju svjetskih ratova bila veliko naselje jer su s pilanskim radnicima živjele i njihove obitelji. Za njih je radila posebna trgovina, a knjižnica je osnovana 1931. godine.

“Pravila Narodne Čitaonice Lividraga” od 23. svibnja 1931. Godine potpisali su članovi privremenoga odbora “Narodne Čitaonice” Lividraga: predsjednik Zbašnik, tajnik Franjo Čop Kuderne, potpredsjednik Josip Volf, blagajnik Valentin Lipovac (Tine Iugar), dok su troje odbornika bili Grga Kovač Pokčov, Josip Štimac Kaprajlov, Josip Volf mlađi i jedna osoba čiji je potpis nečitak (možda Antun Janeš).³

Pravila je Kraljevska banska uprava Savske banovine u Zagrebu odobrila odlukom od 20. studenoga 1931. godine. „Svrha novoosnovane “Narodne čitaonice” je prosvjećivanje članova putem čitanja i društvenih priredaba, a za tu namjenu treba urediti odgovarajuću prostoriju kao čitaonicu, nabavljati za nju domaće novine, revije i stručne časopise, osnovati knjižnicu i nabavljati za nju zabavne i poučne knjige, priređivati predavanja i društvene zabave, gojiti pjevanje i instrumentalnu glazbu, odnosno preduzimati i raditi sve ono, što ide u prilog narodnom prosvjećivanju i njegovom ekonomskom podizanju, dok se politiku, bilo u kojoj formi, isključuje.“

Čitaonica je vrlo kvalitetno radila nešto više od deset godina, do početka Drugoga svjetskog rata. Talijanska okupacijska vojska je 1942. godine spalila pilanu u Lividragi i sve okolne nastambe, a naselje nije nikad obnovljeno.

³Delač-Petković, Karmen. Iz doktorske disertacije „Razvoj knjižnica Gorskog kotara“. Malnar, Željko. Čitaonice i knjižnice u čabarskom kraju.

The GLOBE u OŠ „Petar Zrinski“ ČABAR

PŠ GEROVO

Globalno učenje i opažanje za dobrobit okoliša je znanstveno-obrazovni program koji se provodi u našoj školi već sedamnaest godina. Mjereći i opažajući značajke okoliša u istraživačkom području škole, učenici doživljavaju svoje okruženje, upoznaju znanstvene metode mjerenja i povezuju školska znanja s praktičnim i terenskim radom.

Dobro je napomenuti da je jedno od najvrjednijih ostvarenja u GLOBE programu rad na projektima. Učenici odabiru određeni školski projekt i koriste svoje rezultate mjerenja ili rezultate drugih GLOBE škola kao osnovu za rješavanje određenog problema.

U našoj školi je do sada napravljeno 13 projekata. U prošloj školskoj godini počelo se s projektom „Gerovski vrtovi“, a u ovoj školskoj godini projekt je završen. Učenici naše škole su postigli vrijedan rezultat ovim projektom, prvo mjesto na Državnoj smotri i natjecanju GLOBE škola koja je održana od 11.5. do 13.5.2015. u Daruvaru. To su bili učenici 8. razreda: Stiven Arih, Patrik Štimec i Dragutin Tomac, uz pratnju mentora: Milice Vlainić, prof. i Martina Kvaternika, prof.

Projekt – GEROVSKI VRTOVI

1. Istraživačka pitanja (hipoteze)

U prošloj i ovoj školskoj godini 2014./15. učenici naše škole uključeni su u projekt istraživanja vrtlarenja na području Gerova. Cilj projekta bio je istražiti koja domaćinstva imaju vrtove, koje povrće uzgajaju i kojim se postupcima koriste kod uzgoja. Učenici koji su uključeni u rad GLOBE programa dobili su zadatak da istraže tla gerovskih vrtova. Pretpostavka je da građanstvo nedovoljno poznaje svojstva tla svojih vrtova. Bolje poznavanje svojstava tla kao što su tip tla, pH tla i karbonati u tlu, doprinijelo bi uspješnijem uzgoju povrća.

2. Metode istraživanja

Istraživanje je provođeno na području Gerova na površini oko 6 km². Početak istraživanja bio je u rujnu 2013. godine kada je provedena anonimna anketa u kojoj je postavljeno 12 pitanja.

U listopadu 2013. godine učenici su prema GLOBE protokolu prikupili uzorke tla s 50 vrtova.

Slika 1. Prikupljeni uzorci tla

Nakon toga istraživana su svojstva tla: pH tla, tekstura tla i karbonati u tlu. Za svaki vrt dobiveni su određeni rezultati prema kojima je napravljena klasifikacija vrtova.

Slike 2. i 3. Prema GLOBE protokolima istraživana su svojstva tla: pH tla , tekstura tla i karbonati u tlu.

Slika 4. Pribor za određivanje svojstava tla

Završni dio projekta napravljen je u ožujku i travnju 2015. godine. Organizirano je predavanje na temu „Tlo i održivi razvoj“. Predavač, gospodin Predrag Janeš dao nam je savjete o uzgoju povrća. Za svaki vrt napravljen je priručni list o svojstvima tla i preporukama koje bi povrće najuspješnije raslo u tome vrtu.

Slika 5. Predavanje agronoma Predraga Janeša

3. Zaključci

- Od 180 anketiranih domaćinstava njih 65% ima vrtove.
- U gerovskim vrtovima uzgaja se 31 vrsta povrća, a najzastupljeniji je krumpir.
- Kod uzgoja povrća najčešće se koristi stajsko gnojivo.
- U gerovskim vrtovima ima 22 vrste korova, a neki od njih su ljekovite i jestive biljke.
- Većina ljudi korove uništava okopavanjem i plijevljenjem.
- Štetne kukce, poglavito krumpirovu zlaticu, anketirani uništavaju sakupljanjem (njih 80%), dok ostali koriste insekticide (njih 20%).
- Fungicide za uništavanje štetnih gljivica koristi 23% anketiranih.
- Biološki uzgoj poznaje 65% anketiranih.
- Istraživanjem pH vrijednosti tla utvrđeno je da je najveći broj vrtova slabog kiselog i vrlo slabog kiselog tla.
- Tla gerovskih vrtova su najčešće ilovasta i glinasta.
- Karbonati su u tlu najčešće zastupljeni u neznatnim količinama.
- Uspostavljena je dobra suradnja sa stanovnicima Gerova koji imaju vrtove. Izradom priručnih listova u suradnji sa savjetnikom za poljoprivredu, doprinijeli smo unapređivanju proizvodnje povrća.

Milica Vlanić, prof.

Slika 6. Predstavnici naše škole na državnom natjecanju

Projekt Građanin „Aktivniji dan za bolji san“

Učenici Dea Turk, Mateo Kovač i Leon Troha u pratnji mentorice Ksenije Petelin, nastupili su na Državnoj smotri Projekta Građanin u Zagrebu i uspješno predstavili projekt „Aktivniji dan za bolji san“. Projekt Građanin provodi se u sklopu odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo, u čemu naša škola ima dugogodišnju tradiciju.

Cilj ovogodišnjeg projekta bio je promicanje važnosti odmora i kvalitetnog sna kod tinejdžera. U radu su sudjelovali učenici 8. razreda iz Čabra: Lea Žagar, Dea Turk, Mateo Kovač, Leon Troha i Kevin Jašarević.

Izbor i istraživanje problema

Problemom smo se počeli baviti na temelju vlastitog iskustva povezanog s umorom koji osjećamo pri jutarnjem dolasku u školu.

Spavanje je jedna od osnovnih bioloških potreba prijeko potrebna našem organizmu. Stručnjaci kažu da pubertet mijenja ritam spavanja kod adolescenata. To dovode u vezu s lučenjem hormona melatonina koji povezuju sa spavanjem. Bez obzira na promjene navika spavanja, tinejdžerima treba više sna nego odraslima. U većini istraživanja smatra se da prosječnim tinejdžerima dnevno treba između 8 i 9 sati sna, a

neki se stručnjaci s time ne slažu i ističu da im je potrebno i više sna.

Mnoga istraživanja, posebice američka, dokazuju da tinejdžeri spavaju puno manje nego što im je potrebno, te umor i neispavanost povezuju s agresivnošću kod učenika, čestim promjenama raspoloženja, slabom koncentracijom i pamćenjem, lošim školskim uspjehom i zdravstvenim teškoćama.

Kako bismo uvidjeli koliko je problem prisutan i imamo li objektivnih temelja za nastavak rada na našem projektu, proveli smo anketu među učenicima osnovne i srednje škole, roditeljima i učiteljima.

Dobiveni rezultati koje smo dobili ukazuju da 33% učenika osnovne škole u prosjeku dnevno spava između 8 i 9 sati, što je prihvatljivo. Zabrinjavajući je podatak koji ukazuje da 28% učenika osnovne škole spava manje od 7 do 8 sati, a posebice 14% onih koji spavaju manje od 7 sati dnevno. Problem je još izraženiji kod učenika srednje škole. Od 8 do 9 sati dnevno spava svega 14% učenika, između 7 i 8 sati 30%, dok najveći broj srednjoškolaca, njih 38%, izjavljuje da spavaju manje od 7 sati, a čak 8% čak manje od 6 sati dnevno. Iz podataka je vidljivo da se problem povećava s porastom kronološke dobi učenika. Tijekom vikenda najviše ispitanih učenika osnovne i srednje škole spava duže, ali smo uočili velike individualne razlike. 64% učenika osnovne škole i 75% učenika srednje škole izjavljuje da se često osjećaju umornima pri jutarnjem dolasku u školu.

Pitanja vezana uz vrijeme spavanja i umor pri jutarnjem dolasku u školu postavili smo i roditeljima. Najviše roditelja učenika osnovne škole, njih 60%, smatra da njihova djeca spavaju između 7 i 8 sati, dok čak 67% roditelja učenika srednje škole smatra da njihova djeca također spavaju između 7 i 8 sati, dok učenici sami izjavljuju da spavaju manje. 90% roditelja učenika osnovne škole i 67% roditelja učenika srednje škole smatra da se njihova djeca ponekad osjećaju umorno pri jutarnjem dolasku u školu, dok 33% roditelja srednjoškolaca smatra da se to događa često.

Iz upitnika koji su nam popunili učitelji saznali smo da 75% učitelja osnovne škole ponekad primjećuje umor i neispavanost kod učenika tijekom jutarnje

nastave, a 44% učitelja srednje škole primjećuje često.

Rezultati provedenih istraživanja ukazuju da problem postoji, bez obzira na Konvenciju o pravima djeteta, koja štiti naše temeljno pravo na odmor. Zbog nedovoljne osviještenosti o važnosti sna i odmora veliki broj tinejdžera ne spava dovoljno i ugrožava svoje zdravlje.

Moguća rješenja problema

Učenici su analizirali pozitivne i negativne strane politika. Prvo rješenje odnosilo se na jutarnje vježbanje, drugo na pomicanje početka nastave, a treće na osvještavanje o važnosti problema informiranjem.

Najbolji pristup rješenju problema

Problem kojim se bavimo izuzetno je složen jer na naše ponašanje utječe mnogo čimbenika. Osim toga postoje i velike individualne razlike. Imajući sve to na umu kreirali smo našu politiku.

Našim istraživanjem dobili smo podatke da se 50% učenika osnovne škole 1-2 sata dnevno umjereno bavi nekom tjelesnom aktivnošću, što je zadovoljavajuće. 36% ispitanih učenika bavi se sportskim aktivnostima više od 2 sata dnevno. Zabrinjavajući je podatak koji govori da se 14% učenika sportskim aktivnostima bavi manje od 1 sat dnevno. Rezultati vezani uz sportske aktivnosti učenika srednje škole ukazuju na činjenicu da se učenici srednje škole puno manje bave tjelesnim aktivnostima, čak 39% učenika tjelesnom aktivnošću bavi se manje od 1 sat dnevno, dok se u granicama prihvatljivog, 1-2 sata dnevno, bavi 35% učenika srednje škole.

Razmatrajući te podatke i njihovu

povezanost s problemom kojim se bavimo opredijelili smo se za politiku koja potiče jutarnje vježbanje. Uz malo truda možemo ga uvrstiti u svoju svakodnevnicu. Vježbanje možemo na mnogo načina učiniti zabavnim i raznolikim, a samo 10-tak minuta svakodnevnog jutarnjeg vježbanja donosi nam svježinu, kvalitetniji rad metabolizma, bistrije razmišljanje, bolju koncentraciju i pripremljenost za nastavu. Na ostvarenje ove politike možemo osobno utjecati. Provođenjem jutarnjeg vježbanja 10 minuta prije početka nastave potaknut ćemo sebe i druge učenike na aktivnost. Umjerena tjelesna aktivnost izuzetno je dobra i dugoročno može pozitivno utjecati na naše zdravlje i kvalitetan san.

Iz provedenog istraživanja saznali smo da 50% učenika srednje škole prije spavanja surfa internetom, dok 43% učenika osnovne škole izjavljuju da prije spavanja gledaju televizijski program. Istraživanja koja smo pročitali govore o tome da ćemo, ako se prije spavanja bavimo aktivnostima koje nas lučenjem adrenalina razbuđuju, teže zaspati, a osim toga puno se govori i o štetnosti elektromagnetskog zračenja iz različitih elektroničkih naprava koje učenici imaju u svojim sobama. Mnoga istraživanja potiču čitanje prije spavanja, a tom se aktivnošću bavi svega 4% ispitanih učenika. Osim navika vezanih uz korištenje tehnike, važno je dobro znati organizirati svoje vrijeme. Ako se aktivnosti vezane uz školske i druge obveze dobro rasporede, veće su šanse da ćemo ranije otići na spavanje.

Kako bismo osvijestili problem te učenicima i roditeljima ukazali na važnost odmora i kvalitetnog sna, potreban kako bismo bili aktivniji i odmorniji tijekom dana, opredijelili smo se za politiku „Informiraj se i budi svoj“. Kad si odmoran i naspavan, spremniji si za nove izazove i pružaš sebi priliku da se u javi ostvari neki neostvareni san.

Plan djelovanja

Razgovarali smo s Barbarom Ožbolt, profesoricom tjelesne i zdravstvene kulture, koja nas je uputila u pravilne načine vježbanja.

Razgovarali smo s profesoricom Marinom Hrga-Arh, razrednicom, koja će nam pomoći oko organizacije jutarnjeg vježbanja i voditeljicom dežurstva učitelja profesoricom Sanjom Janeš. O svim aktivnostima izvjestili smo profesora Ivana Kvesića, ravnatelja škole.

Održali smo sastanak s predstavnicima Vijeća učenika i upoznali ih s našim projektom.

Napravili smo plan i raspored jutarnjeg vježbanja te započeli s vježbanjem 10 minuta prije početka nastave.

Proveli smo intervju s učenicima o tome kako im se sviđaju promjene koje smo unijeli u jutarnje vježbanje i dobili pozitivne povratne informacije. Izradili smo stranicu na kojima smo predstavili naš projekt.

Putem društvenih mreža našim smo prijateljima ukazali na problem i njegove posljedice.

Projekt planiramo predstaviti učenicima,

roditeljima i učiteljima.

Planiramo promicati važnost tjelesne aktivnosti i kretanja te organizirati izlete i pješčenja, u dogovoru s našim učiteljima, roditeljima i članovima planinarskog društva.

Ostvareni rezultati

Učenici su radom na projektu usvajali i uvježbavali komunikacijske i socijalne vještine te kritičko mišljenje. Kroz konkretne aktivnosti stjecali smo nove spoznaje o sebi, svojim navikama i važnosti vlastite odgovornosti prema svom zdravlju.

Projekt je predstavljen

S projektom su upoznati učenici, učitelji, roditelji i lokalna zajednica. Projekt je predstavljen na Županijskoj smotri u Rijeci, Državnoj smotri u Zagrebu, u emisiji radija Gorski kotar, Novom listu, Školskim novinama, učeničkom listu „Mladi Goran“ i mrežnoj stranici škole.

Ksenija Petelin, prof.

Uz Dan grada Čabra

Škola u Gerovu dobila park za igranje

Zahvaljujući vrijednim rukama našeg domara Antuna Čopa, Područna škola u Gerovu dobila je park za igranje u neposrednoj blizini škole i školskog igrališta. Otvorenje parka za igranje upriličeno je 12. rujna 2014. prilikom obilježavanja Dana grada Čabra i posjete premijera Republike Hrvatske Zorana Milanovića.

I ove je godine gradonačelnik grada Čabra Kristijan Rajšel primio naše učenike i njihove mentore koji su u protekloj školskoj godini sudjelovali na državnim natjecanjima i smotrama i svojim radom promovirali naš kraj. Na prijemu su bili nazočni učenici i njihovi voditelji iz Građanskog odgoja, Učeničke zadruge i programa The Globe.

Izleti u prirodu

Sunčan i topao dan iskoristili smo za izlete u prirodu s naglaskom na aktivno kretanje - pješčenje. Ovim nenastavnim danom obilježili smo Hrvatski olimpijski dan, Dan grada Čabra i Međunarodni dan pješčenja. Učenici iz matične škole u Čabru pješčili su do Parga, obišli Meteorološku postaju i Eržene. Prezidanci su pješčili do Kozjeg Vrha, Trščani su obišli većinu zaseoka u okolici, Gerovčani su pješčili do Hriba, a Pleščani su uživali u predivnom pogledu iz Kamenskog Hriba. Bila je to prilika da provedemo dan na svježem zraku, u zdravim aktivnostima, naučimo ponešto novo iz prirode i družimo se.

Dani zahvalnosti za plodove zemlje

Uz Dane zahvalnosti za plodove zemlje u PŠ Prezidi PŠ Tršće pčelar Antun Arh iz Tršća održao je zanimljivo predavanje o pčelama i njihovim proizvodima: medu, saću, peludu, propolisu. Kušali smo med i slasne medenjake koje je ispekla učiteljica Ines Mlakar i gospođe Fanika Mlakar i Marija Arh. Nakon predavanja posjetili smo i pčelinjak.

Obilježavanje Dječjeg tjedna - Gradimo grad

Sat razrednika u listopadu bio je potpuno drugačiji za sve učenike čabarske škole. Gradili smo i izgradili grad od kockica. Ciljevi su nam bili jačati suradništvo i igrom obilježiti Dječji tjedan. Radili smo u skupinama različitih uzrasta i interesa. Bili smo vrijedni i zajednički smo dogovarali što ćemo i kako napraviti. Raspodijelili smo poslove jer nam je vrijeme za izgradnju bilo ograničeno na 45 minuta. Obavili smo složen timski rad odgovorno, staloženo i vrlo uspješno, tako su nam rekli naši učitelji. Na satu je vladala odlična i kreativna atmosfera.

Dan znanosti

U Područnoj školi u Prezidu, 13.11.2014. godine obilježili smo Dan znanosti uz brojne pokuse, prezentacije i praktične radove naših učenika.

Cijelo događanje započeli smo uvođenim govorom našeg ravnatelja, Ivana Kvesića i voditeljice projekta, Sanje Janeš kao i pjesmom koju su nam izveli mladi flautisti 4. razreda iz Čabra s voditeljicom Tinom Malnar.

Bilo je tu za svakoga ponešto. Učenici su vođeni svojim mentorima postali učitelji.

- Mali zabavni znanstvenici: Jan Kocet, Dominik Tomljanović, Nives Turk, Nina Žagar i Marija Pintar s voditeljicom Silvanom Šebalj-Mačkić- Zašto se voda može obojati, a ulje ne, zašto je u slanoj vodi lakše plivati nego u slatkoj? Uz zanimljive pokuse zabavili su nas prigodnim šalama.
- Budi mi oslonac: Jan Tonchia, Simon Malnar, Marko Žagar, Josip Lipovac i Luka Ožbolt s voditeljicom Sanjom Križ naučili su nas kako se dobiva težište geometrijskih likova i tijela
- Kako od mlijeka napraviti plastiku? Lea Žagar i Dea Turk s voditeljicom Melitom Lichtenthal pokazali su nam kako se dodavanjem octa u mlijeko može dobiti masa slična plastici od koje se mogu izrađivati ukrasi.

- Dobrodošli u čudesni svijet kemije: Andrija Janeš, Karmela Štanfelj, Mia Tušek, Dragutin Tomac, Josip Pajnić, Sara Buneta, Ivana Malnar, Sabina Fućak, Katarina Fućak, Iva Hudolin, Meri Zbašnik s voditeljicom Milicom Vlanić izveli su zanimljive kemijske pokuse.
- Mjesec, Zemljin vjerni pratitelj (geografija): Andro Malnar, Simon Arih, Noemi Šepac i Ema Arih s voditeljem Martinom Kvaternikom održali su prezentaciju o Mjesecu.
- Priroda nas uči prijateljstvu: Maja Ožbolt i Ana Šutić s voditeljicom Irenom Kovač-Kvas prezentirale su nam primjere "prijateljstva" iz prirode (lišajevi, bakterije...).
- Pletenje linija (matematika): Dorian Loknar i Doris Petelin s voditeljicom Sanjom Janeš naučili su nas crtati hrvatski pleter.
- Prava žena kroz povijest: Jan Tonchia i Simon Malnar s voditeljem Svenom Vukušićem govorili su nam o položaju žena u društvu kroz povijest.
- Numerološka spajalica: Bartol Janeš, Patricija Štimec i Magda Hudolin s voditeljicom Tanjom Šebalj-Kocet izradili su računalni program koji izračunava osobni sretan broj te provjerava koliko se dvije osobe slažu prema numerološkoj analizi datuma rođenja.
- Prijateljstvo, što je to? Nikola Urh, Nik Andlar i Marko Žagar s voditeljicom Marinom Hrga-Arh prezentirali su nam poznate ljubavi i prijateljstva u književnosti.

Voditeljica projekta Sanja Janeš, organizirala je za učenike nagradu igru. Učenici su imali zadatak ispunjavati svoju znanstvenu putovnicu obilazeći radionice i odgovarajući na pitanja. S pravilno ispunjenom putovnicom mogli su osvojiti slatku nagradu.

Edukativni, interaktivni program "Lutke, lutke..." u našim školama

U svim našim školama za učenike 1.-8. razreda i polaznike DV „Bubamara“ Čabar održana je edukativna i interaktivna predstava „Lutke, lutke...“. Glumac i lutkar

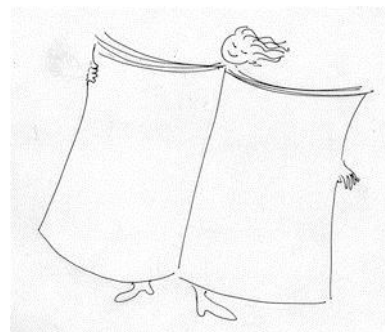
Milorad Bunčić na vrlo je interesantan način djeci približio različite vrste lutaka uvodeći ih u svijet lutkarske predstave u kojoj su i sami sudjelovali.

Mjesec hrvatske knjige

15. 11. – 15.12. 2015.

Nacionalni kviz za poticanje čitanja

U organizaciji Knjižnica grada Zagreba i Hrvatskog centra za dječju knjigu uključili smo se u nacionalni kviz za poticanje čitanja za mlade čitatelje. Tema ovogodišnjeg kviza je „Ljubav za početnike“. Natjecatelji su trebali pročitati četiri knjige:

ZVONIMIR BALOG: *Ljubav za početnike*

DOBRIŠA CESARIĆ: *Tišina i druge pjesme* ili *Tišina; memoarski zapisi; sabrane pjesme*

LUKO PALJETAK: *Miševi i mačke naglavačke*

DRAGUTIN TADIJANOVIĆ: *Srebrne svirale*

Nacionalni kviz za poticanje čitanja provodi se on-line u narodnim i školskim knjižnicama diljem Hrvatske, a putem knjižnica, škola i kulturnih društava i u dijaspori.

Izvučeni pobjednici u našim školama su:

Mateo Kovač, 8.razred Čabar

Andro Malnar, 6. razred Gerovo

Marin Klarić, 6. razred Prezid

Iva Hudolin, 7. razred Tršće.

Nagrada DM-a za doprinos zaštiti okoliša

I ove školske godine bili smo marljivi u prikupljanju staroga papira. Osvojili smo vrijednu nagradu tvrtke DM: pametnu ploču i kante za sortiranje otpada. Nagrade su pripale PŠ Prezid.

Riječ je o akciji prikupljanja starog papira u osnovnim školama diljem Hrvatske u sklopu Green city projecta 2014 koja se ove godine održala četvrtu godinu zaredom.

Međunarodni projekt „Izradi svoju igračku“

U sklopu suradnje i zajedničkog projekta "Izradi svoju igračku" između naše škole i OŠ Janeza Hribarja iz Starog Trga pri Ložu iz Slovenije, posjetili su nas učenici prve trijade (1., 2. i 3. razred) iz Slovenije. U matičnoj školi te područnim školama u Prezidu, Tršču i Pleščima organizirali smo radionice izrade igračaka te prigodne radionice vezane uz Božićno-novogodišnje blagdan. Zajedno smo stvarali, učili i družili se.

U projektu je sudjelovalo 97 učenika 1.-4. razreda OŠ „Petar Zrinski“ Čabar i područnih škola u Gerovu, Tršču, Prezidu i Pleščima i 79 učenika 2.-3. razreda OŠ „Heroja Janeza Hribarja“ iz Starog Trga pri Ložu i PŠ Iga Vas. U projekt su se aktivno uključile učiteljice razredne nastave: Silvana Šebalj-Mačkić, Radmila Urh, Sanda Erent, Tina Malnar, Darinka Rački, Aleta Pršle, Ljiljana Turk, Helena Zbašnik, Tatjana Turk, Desanka Pibernik, Gordana Malnar, Tamara Vukić, Irena Hudolin, Katarina Leš, Davorka Janeš, Sanja Branišelj i učiteljica predmetne nastave Ines Mlakar. Koordinatorica projekta škole iz Slovenije bila je Urška Cimprič, a naše škole pedagoginja Ksenija Petelin.

Projekt je pokrenut s ciljem boljeg upoznavanja kulture, razvoja komunikacijskih i socijalnih vještina, razmjene znanja, iskustava i dobrih odnosa s vršnjacima iz susjedne Slovenije uz promicanje vrijednosti međugeneracijske solidarnosti.

Učenici iz Slovenije posjetili su školu u Prezidu, Tršču, Čabru i Pleščima te sudjelovali u radionicama koje su vodile učiteljice u hrvatskim školama. Učenici su bili podijeljeni u skupine i zajedno su izrađivali vrlo maštovite igračke nadahnute tradicijom i prirodnim okruženjem u kojem obje škole djeluju.

Učenici prvih i drugih razreda svih naših škola uzvratili su posjet u Sloveniju. Bili su uključeni u izradu igračaka u radionice koje su ovog puta vodile slovenske učiteljice.

Bilo je vrlo dinamično i interesantno. Dječja mašta i kreativnost udahнула je život igračkama i one su ubrzo nakon što su izrađene postale sudionicima različitih dramskih prikaza i dječje igre.

Ovim projektom zajedno smo radili na razvoju tolerancije, prijateljstva, prihvaćanju različitosti, uvažavanju, prijenosu kulture, baštine, ljubavi, razumijevanja, a to su vrijednosti koje nemaju granice. Svakim zajedničkim projektom uočavamo jedinstvo i sličnosti, a različitost postaje nova kvaliteta i bogatstvo. Pozitivno iskustvo poticaj je nastavku zajedničke suradnje.

Događanja vezana uz provođenje projekta snimila je filmska skupina učenika 6. razreda iz PŠ Prezid Jan Tonchia i Marko Žagar vođeni učiteljicom Tanjom Šebalj-Kocet.

Večer matematike

5. prosinca 2013. u Hrvatskoj je započeto novo, izuzetno događanje - Večer matematike. Njen idejni začetnik i pokretač je Hrvatsko matematičko društvo. Ove je godine Večer matematike održana diljem Hrvatske, pa i u našoj školi.

Ukupno je učestvovalo 87 učenika, roditelja i učitelja.

Ocjenjujemo da je ove godine večer bila još uspješnija sudeći po broju

učenika, učitelja, roditelja, baka i djedova koji su aktivno učestvovali. Osim u Matičnoj školi u Čabru održana je i u Područnoj školi Prezid. Učiteljica Silvana Šebalj -Mačkić bila je koordinatorka za mlađe razrede. Za starije razrede Sanja Janeš u Čabru te Sanja Križ u Prezidu. Veliku pomoć u realizaciji pružili su nam naši bivši učenici i pioniri Večeri matematike, a sada gimnazijalci: Doris Petelin, Nikol Petelin i Dorian Loknar. Učiteljici Sanji Križ pomagala je pripravnica razredne nastave Sanja Branišelj.

Ovogodišnja novost je i uključivanje vrtića tako da je osim škole u Večeri učestvovao i čabarski vrtić "Buba Mara" koji je smješten u prostorima škole.

Moj komadić zemlje

Učenici mlađih i starijih razreda vođeni učiteljima Desankom Pibernik, Ljiljanom Turk, Gordanom Kovač, Sandom Erent, Davorkom Janeš, Katarinom Leš, Tanjom Šebalj-Kocet, Irenom Kovač-Kvas, Martinom Kvaternikom, Milicom Vlainić i Ksenijom Petelin, podržani od svojih obitelji i sumještana koji se bave poljoprivredom, uključili su se u projekt „Moj komadić zemlje“. Cilj projekta je jačanje svijesti o značaju uloge poljoprivrednika u očuvanju prirode i tradicije, a potaknut je činjenicom da se sve više napuštaju seoske sredine što

dovodi do gubitka tradicijskog znanja i vrijednih staništa i vrsta.

Učenici mlađih razreda oslikavali su crteže koji su bili podijeljeni u dijelove, a na svojoj su poleđini bili razglednice. Motivi crteža bili su vezani uz posebnosti poljoprivrede našeg kraja kao i života poljoprivrednika nekad i danas. Tijekom projekta učenici su svoje razglednice poslali djeci u

škole u Buzetu i Sisku. Iz tih su škola dobili razglednice s motivima njihovog kraja i na taj način su upoznavali posebnosti naše domovine.

Učenici starijih razreda fotografirali su poljoprivredna gospodarstva našeg kraja i nastojali izdvojiti posebnosti vezane uz bavljenje poljoprivredom.

Projekt su podržali DVL (Deutscher Verband für Landschaftspflege), Suske consulting, Državni zavod za zaštitu prirode.

Uradci naših učenika izloženi su u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu.

Humanitarni koncert "Božić u srcu"

U školi u Tršću održan je humanitarni koncert "Božić u srcu". Nastupili su izvođači: učenici naše škole, učenici Srednje škole „Vladimir Nazor“ Čabar, polaznici OGŠ „Ivo Tijardović“ Delnice, OGŠ Stari Trg pri Ložu, Čabarske mažoretkinje, Plesna skupina grada Čabra, Zbor učiteljica naše škole, a gosti koncerta bili su klapa „Ris“ iz Delnica i folklorna grupa KUD-a Delnice. U programu koncerta sudjelovalo je stotinjak djece izvođača. U realizaciji koncerta sudjelovali su izrađujući čestitke, ukrase, prodajnu izložbu članovi Učeničke zadruge „Mrav“, učenici i učitelji OŠ „Petar Zrinski“ Čabar i područnih škola.

Humanitarne akcije pomoći djeci s posebnim potrebama na području grada Čabra OŠ „Petar Zrinski“ Čabar započele su 2005. godine kada se ukazala potreba pomoći djeci koja zbog svojih teškoća nisu mogli nastaviti školovanje u našoj sredini.

Od 2012. godine započeli smo s organizacijom i provođenjem humanitarnih koncerata simboličnog naziva „Božić u srcu“.

Kako bismo potakli promišljanje da u Božićno vrijeme, kad više posežemo u dubinu svoga srca, svojim malim djelima, zajedno, možemo napraviti puno za ljude oko sebe i na taj način čineći dobro stvarati svijetlo oko sebe i obogaćivati se.

Vođeni tim promišljanjima potakli smo učenike da sami prepoznaju dobrotu u sebi da se uključe i sudjeluju na koncertu, izrađuju čestitke i ukrasne premete, vođeni učiteljima pomažu drugoj djeci.

Naše humanitarne aktivnosti svake su godine uspješnije. Podupiru ih roditelji učenika, radne organizacije, lokalna zajednica i građani grada Čabra. U naš rad uključuje se i Caritas koji je također prepoznao potrebu naših obitelji.

Novi ukras školskog dvorišta u Gerovu

Ulazni dio škole u Gerovu dobio je neobičan ukras, veliki adventni vijenac. Nacrt vijenca zamislio je i u nekoliko dana ostvario školski domar Antun Čop - Tonić. Njegove vrijedne ruke već godinama unutrašnjost i okoliš škole ukrašavaju najraznovrsnijim ukrasima i uporabnim predmetima od drva.

Adventni vijenac konstruiran je od četiriju drvenih stupića koji su kružno povezani letvicama. Tako dobiveni kostur obložen je jelovim granama, a vrijedne ruke učenika i

njihovih učiteljica na vijenac su povješale ručno izrađene prigodne ukrase. Na vrhove stupova Tonic je postavio svjetiljke da ovaj vijenac svijetli tijekom predstojećih božićno – novogodišnjih praznika. U sredinu su postavljene jaslice izrađene od prirodnih materijala, s figurama koje predstavljaju prizor Isusova rođenja i štalicu. Vijenac je postao predmetom zanimanja učenicima, polaznicima dječjeg vrtića „Bubamara“ te slučajnim prolaznicima i mještanima Gerova i okolice.

Čar ovoga Božića pojačat će i obogatiti četiri svijeće i mnoštvo šarenih ukrasa, a još više pomisao na nemali trud unesen u njegovu izradu.

100. dan u školi

Obilježili smo 100. dan škole uz istoimenu međunarodni projekt Udruge učitelja " Zvono" i Školske knjige. Za taj dan učiteljice su zajednički pripremile sadržaje i aktivnosti iz svih nastavnih područja. Kroz igru se učilo i surađivalo. 100. dan u školi završio je plesom pod maskama.

Iskustva projekta „Vrtovi od proljeća do proljeća“ pretočena u Sjetveni kalendar za 2015. godinu

Tijekom 2013./2014. godine u OŠ „Petar Zrinski“ Čabar i područnim školama u Plešcima, Prezidu, Gerovu, Tršću započeli smo s ostvarivanjem projekta „Vrtovi od proljeća do proljeća“. Tijekom godine učenici sa svojim učiteljima pratili su promjene u vrtu kroz godišnja doba, radili ispitivanja vode i tla, prikupljali različite sjemenke i sami započeli sa stvaranjem vrta, točnije povrtnjaka.

Da bi u tome uspjeli, bila im je neophodna pomoć baka, djedova, susjeda i sumještana, ljudi bogatih znanjem, životnim iskustvom i dobrom voljom da to iskustvo nesebično podjele s drugim. Bila im je potrebna i podrška struke te im je u ostvarivanju projekta puno pomogao stručni savjetnik Predrag Janeš, struč. spec. ing. agr.

Povezujući znanje, iskustvo, dječju znatiželju i entuzijizam učitelja izradili su Sjetveni kalendar. Prvi Sjetveni kalendar izradili su za 2014. godinu, a kasnije je doraden novim znanjima i vlastitim iskustvima, vezanim uz obradu zemlje u vrtovima u Plešcima i Prezidu, nastao je Sjetveni kalendar za 2015. godinu.

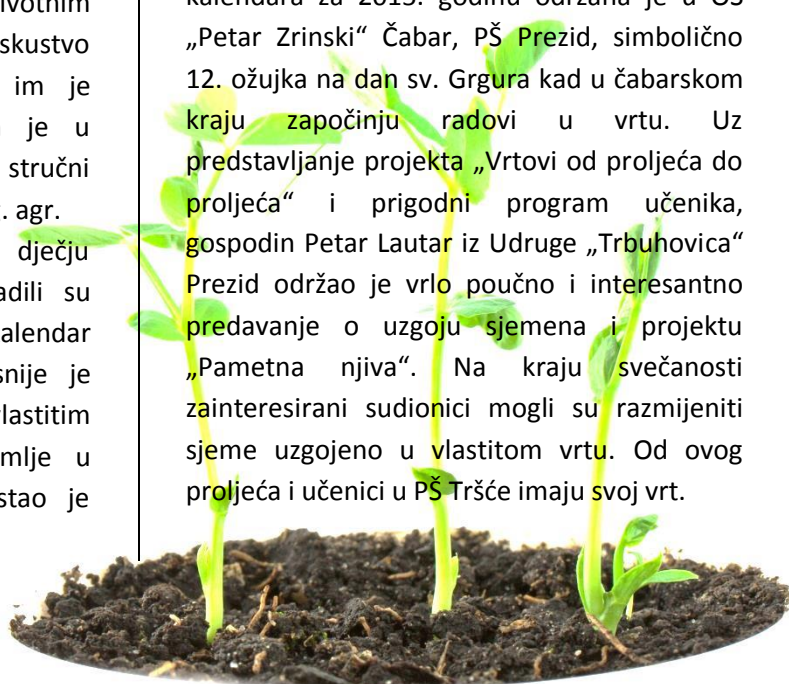
Ljudi u čabarskom kraju od davnina su živjeli s prirodom poštujući je i ne narušavajući njezin sklad, upravo stoga željeli su tradiciju i običaje, vezane uz obradu zemlje, trajno zabilježiti i oteti zaboravu.

Sjetveni kalendar zamišljen je kao pripomoć svima koji žele započeti sa stvaranjem povrtnjaka koji bi mogao biti mjesto obiteljskog druženja i približavanja prirodi, mjesto uzgoja zdrave hrane i prijenosa generacijskog iskustva, ali i svima koji se žele prisjetiti poneke mudre izreke svojih baka i djedova.

Čabarski kraj ima različite mogućnosti za bavljenje poljoprivredom i upravo je to njegova nedovoljno iskorištena mogućnost.

Zahvaljujući Royalovoj zakladi za međugeneracijsku solidarnost, koja je prepoznala njihov rad, podržala ih, tiskan je Sjetveni kalendar. Suradnici u projektu su Savjetodavna služba, Udruga „Trbuhovica“ Prezid i OPG „Pintar“.

Svečana promocija Sjetvenog kalendara za 2015. godinu održana je u OŠ „Petar Zrinski“ Čabar, PŠ Prezid, simbolično 12. ožujka na dan sv. Grgura kad u čabarskom kraju započinju radovi u vrtu. Uz predstavljanje projekta „Vrtovi od proljeća do proljeća“ i prigodni program učenika, gospodin Petar Lautar iz Udruge „Trbuhovica“ Prezid održao je vrlo poučno i interesantno predavanje o uzgoju sjemena i projektu „Pametna njiva“. Na kraju svečanosti zainteresirani sudionici mogli su razmijeniti sjeme uzgojeno u vlastitom vrtu. Od ovog proljeća i učenici u PŠ Tršće imaju svoj vrt.

Dan broja Pi

Dan broja $\pi = 3.1415\dots$ obilježava se diljem svijeta 14. ožujka. I mi smo se pridružili slavljenicima. Ove je godine taj dan poseban jer se i godina poklopila s njegovim početnim znamenkama (3/14/15).

Pripreme su trajale cijeli tjedan. Obilježavanje je proteklo kroz predstavljanje tri radionice: matematičko/likovnu (voditeljice Silvana Šebalj Mačkić i Sanja Janeš), glazbenu (voditeljica Tina Malnar) te jezičnu (voditeljice Marina Hrga-Arh i Sanja Janeš).

- Učenici 4.- 8. razreda bojali su kvadratne decimetre u kvadratnom metru bojama koje smo pridružili znamenkama broja π (prvih sto znamenki.) Šareni kvadratni metar ostat će kao uspomena na zidu ispred matematičke učionice.
 - Učenici 4. razreda skladali su melodiju pridružujući note znamenkama (prvih 20 znamenki). Glazba ostaje zapisana u notama. Učenici 4. razreda otpjevali su nam i pjesmicu o broju π koju su sami s učiteljicom osmislili.
 - Svi su rješavali osmosmjerku u kojoj su slova bila pridružena znamenkama broja π (prvih 400 znamenki). Osmosmjerka je jako zainteresirala učenike i učitelje. Bila je zahtjevna jer nije bilo ponuđenih riječi već su ih sudionici morali sami prepoznati. Najuspješnija u starijim razredima bila je Dea Turk s pogođenih 39 riječi. U mlađim razredima najuspješnija je bila Nives Turk iz 4. razreda sa 24 pronađene riječi.
- Najbolji rješavači nagrađeni su čokoladom.

Posjet Hrvatskom školskom muzeju i izložbi „Volim matematiku“

Jednodnevnim izletom u Zagreb, 14. ožujka 2015. učenici 7. i 8. razreda naše škole obilježili su Dan broja π .

Posjetili smo Hrvatski školski muzej i izložbu „Volim matematiku“ u Klovićevim dvorima.

U Hrvatskom školskom muzeju upoznali smo se s početcima školstva u Hrvatskoj. Bilo je zanimljivo vidjeti kako su izgledale školske uniforme, klupe, kamene pločice za pisanje, nastavna pomagala. Također smo se upoznali s nastavnim predmetima kojih je bilo puno manje nego danas.

Na izložbi „Volim matematiku“ vidjeli smo brojne simulacije i praktične primjene matematičkih zakonitosti - od automobilskeg motora do modela Platonovih, Arhimedovih i Keplerovih tijela.

Imali smo priliku i zaigrati računalnu igricu s pogađanjem pozitivnih cijelih brojeva pokretom.

Državni turnir Mladih prirodoslovaca 2015.

International Young Naturalists' Tournament je međunarodno eksperimentalno ekipno natjecanje iz prirodoslovlja za učenike od 12 do 16 godina. Natjecanje se sastoji od rješavanja 17 problema iz fizike, kemije, biologije, tehnike i informatike. Riješiti problem znači razviti teorijski model, osmisliti aparaturu, napraviti mjerenja te ih objasniti kvalitativno i kvantitativno. Na kraju treba napisati rad te prezentirati rješenja u „znanstvenim“ borbama.

Ove godine turnir se održava u Beogradu od 19. do 25.6.2015.

Hrvatska se uključila, te je organiziran Državni turnir mladih prirodoslovaca u organizaciji Udruge ICM, kako bi se izabrala i kasnije pripremila ekipa za međunarodnu razinu.

Nikola Urh, učenik 6. razreda u Čabru odabrao je temu broj 12 – Structure of a hair. **Struktura dlake - Dlaka raznih životinja može se veoma razlikovati u strukturi. Koje su to razlike i kako ih objašnjavate?**

Temu je uspješno obradio, mikroskopirajući dlake i perje raznih životinja i napravio mali istraživački rad i prezentaciju uz pomoć svoje mentorice Sanje Janeš, prof.

Nikola je na Turniru prvo predstavio svoj rad. Nakon toga ga je ispitivala učenica iz reda natjecatelja, a potom i peteročlani službeni žiri.

Jako smo zadovoljni prezentacijom iako se nismo plasirali na sljedeću razinu natjecanja. Atmosfera na turniru bila je odlična. Puno smo naučili, zabavili se i družili.

Festival znanosti

NATJECANJE IZ MATEMATIKE I FIZIKE U ORGANIZACIJI DRUŠTVA MATEMATIČARA I FIZIČARA ZA UČENIKE OSNOVNIH I SREDNJIH ŠKOLA

Društvo matematičara i fizičara organiziralo je od 2. veljače do 16. ožujka 2015. godine natjecanje iz matematike i fizike na temu Sunce.

Matematičari naše škole osvojili su prvu i treću nagradu na Festivalu znanosti 2015. u Rijeci na temu „Sunce“

1. nagrada - Sunce naš vjerni pratitelj

autori: Antonella Ožbolt (5. razred), Vanessa Šokčević (5. razred) Čabar

mentor: Sanja Janeš, prof.

U radu se promatraju sjene i položaj Sunca tijekom dana. Izrađena je prezentacija i dokument koji detaljno opisuje, obrazlaže i dokumentira praktično istraživanje i dobivene zaključke.

3. nagrada - Sunce i njegovi pratitelji

autori: Simon Malnar (6. razred), Jan Tonchia (6.razred) Prezid

mentor: Sanja Križ, prof.

U radu se proučavaju geometrijski odnosi planeta u Sunčevu sustavu te eliptično gibanje planeta oko Sunca. Sunčev sustav je iskorišten kao model i motivacija za proučavanje matematike.

DRŽAVNO NATJECANJE UDRUGE „LIJEPANAŠA“

Čuvari baštine predstavili projekt „Prezidanski Limes“

Dana 17. 4. 2015. krenuli smo u Zagreb na Državno natjecanje Udruge „Lijepa naša“ s temom „Prezidanski Limes“. Natjecanje se sastojalo od pisanog dijela gdje su učenici od 5. do 8. razreda morali pokazati znanje iz geografije, biologije, kemije i prirode te usmenog dijela. Na usmenom dijelu natjecanja prezentirali smo projekt prezidanskih „Čuvara baštine“ pod nazivom Prezidanski Limes. U tom radu istraživali smo kulturno – spomeničku baštinu našeg kraja, a to su ostaci rimskog obrambenog zida, limesa. Ostale sudionike upoznali smo s poviješću našega mjesta, dimenzijama i lokacijama limesa, očuvanosti te našim prijedlozima kako revitalizirati i očuvati taj važni spomenik kulture u našem mjestu. No, osim što smo radili i istraživali te prezentirali naše istraživanje, također smo i uživali u ljepotama našeg glavnog grada Zagreba. Kući smo se vratili 19. 4. 2015. u kasnim večernjim satima, umorni, ali i zadovoljni vlastitim uspjehom na Državnom natjecanju. Nadamo se da ćemo se tako dobro zabavljati i sljedeće godine, na novom natjecanju s nekom novom temom iz bogate povijesti našeg čabarskog kraja.

Mentor: Sven Vukušić, prof.

Učenici: Lea Wolf 8. razr., Karlo Žagar 7. razr., Jan Tonchia 6. razr., Vanja Pantar 5. razr.

Kratka crtica o Prezidu i njegovoj povijesti

Arheološki lokalitet Prezid smješten je unutar Primorsko – goranske županije na krajnjoj sjeverozapadnoj točki Hrvatske i zauzima sjeverni dio grada Čabra. Naselje Prezid (765 m/nm) nalazi se unutar kraške udoline koju zatvaraju strmi brežuljci. Reljef oblikuju vapnenačke i dolomitne sedimentne stijene. O nastanku samog naselja postoji malo povijesnih podataka. Naselje Prezid prvi put se spominje 1260. u Buli hrvatsko – ugarskog kralja Bele IV., dok neki povjesničari smatraju da se kao moderno naselje sa 30 do 40 kuća, Prezid razvio u vrijeme vladavine Petra Zrinskog čabarskim područjem oko 1645. godine. Pretpostavlja se da je mjesto Prezid ime dobilo po latinskoj riječi PRAESIDIA koja je označavala posadu ili garnizon. Mi pretpostavljamo da je na području današnjeg Prezida postojalo i gradinsko naselje na brdu iznad Prezida, koje može dati korijene nastanku mjesta prije nove ere. Druga

pretpostavka je da je mjesto postojalo, naravno pod upravom Rimskog Carstva, već u 2. stoljeću nove ere zbog postojanja rimskih vojnih postrojbi na uzvisinama iznad Prezida te da je u svrhu opskrbljivanja živežnim namirnicama mjesto naseljeno ljudima s područja Rimskog Carstva. Tu pretpostavku možemo potkrijepiti dokazima da se na širem prostoru prezidanske udoline nalaze graditeljski ostaci rimskog liburnskog obrambenog zida (limesa) CLAUSTRE ALPIUM IULARUM koji se prostire na prostoru sjevernog Hrvatskog primorja i Gorskog kotara.

ISTRAŽILI SMO lokalitet liburnskogrimskog limesa u Prezidu, točnije toponime Gredice, Vražji vrtec, Stražu i Pri Zidi koji je tvorio potkovastu obrambenu crtu zatvarajući prolaz kroz prezidansku udolinu prema Babnom polju i Loškoj dolini, odnosno, današnjoj susjednoj nam Republici

Sloveniji. Obrambena crta je bila sastavljena od zidova zatvarača, po našoj pretpostavci isključivo na ravničarskim predjelima gdje je i obrana bila prijeko potrebna. No, zašto su rimski carevi dali naredbu da se izgradi sustav rimskog obrambenog zida (limesa) na području Austrije, Slovenije, Hrvatskog primorja i Gorskog kotara te samim time i na području Prezida.

Obrambeni sustav *CLAUSTRE ALPIUM IULARUM* imao je zadatak zatvoriti istočni i sjeverni prilaz Italiji / Rimskom Carstvu (kroz istočne Alpe) i onemogućiti neprijateljske prodore prema središtu Rimskog Carstva, Rimu. Rimski obrambeni sustav se razvijao tijekom dužeg vremena da bi spriječio prodore barbarskih plemena tijekom 2. stoljeća (Kvadi, Markomani). Na navedenom području sjeveroistočnog dijela Carstva uvodi se sustav pretenture na najosjetljivijim strateškim točkama gdje su izrađeni sustavi zidova zatvarača s kulama, promatračnicama i signalnim tornjevima. Taj sustav se napušta tijekom trećeg stoljeća da bi tijekom četvrtog stoljeća opet postao aktivan zbog novih prodora barbarskih plemena potaknutih velikom seobom naroda (Sarmati, Goti, Vizigoti, Germani). U četvrtom stoljeću se sustav obnavlja i radi se još čvršći sustav zidova zatvarača sa stalnim vojnim posadama unutar novo formiranih vojno – administrativnih oblasti. Trsat (Trsatika) postaje središte južnog odsjeka klauzure, tvoreći neprekidnu liniju preko Klane, Jelenja i Grobnika sve do Prezida. Novi sustav ne čini neprekinutu obrambenu liniju, već prati reljefno nezaštićene strateške prolaze. Prolaze kontroliraju posade unutar promatračnica, uz koje se nalaze i signalni tornjevi (za prijenos informacija o stanju na terenu). Pretpostavljamo da se taj sustav nalazio i na prezidanskom lokalitetu Vražji vrtec zbog izvrsne pozicije i nadmorske visine od 904 metra iz kojeg se mogla kontrolirati cijela prezidanska udolina (limes danas prati granicu Republike Slovenije i Republike Hrvatske). Cilj nam je bio istražiti antički rimski obrambeni sustav (limes) i pružiti više podataka o njegovom stanju, ulozi i važnosti za povijest cijelog čabarskog kraja, ali i Republike Hrvatske. Na taj način želimo razviti svijest kod naših sumještana o važnosti same spomeničko – kulturne baštine te očuvanja i revitaliziranja iste.

URADILI SMO... Potražili smo svu dostupnu literaturu o rimskom obrambenom sustavu. Informacije koje smo pronašli bile su oskudne te se limes samo spominje imenom kod trojice povjesničara: Kornelija Tacita, Amija Marcijana i Janeza Vajkarda Valvasora. Od domaćih istraživača jedino su problematiku limesa obrađivali Radmila

Matejčić i Goranka Vrkljan Lipovac. Nažalost, istraživanja nisu provedena do kraja. Posjetili i smo Zavičajnu zbirku u Prezidu s ciljem dobivanja više informacija i smjernica za istraživanje rimskog obrambenog zida. Pronašli smo staru kartu lokalnog povjesničara-amatera Bogdana Mlakara s oznakama lokaliteta Gredice, Pri Zidi i Vražji vrtec. Pomoću oznaka na kartama toponime smo pronašli i potvrdili njihovo postojanje. Utvrdili smo da su lokaliteti slabo pregledni zbog guste vazdazelene šume, slabo prohodni te u velikoj mjeri devastirani zbog šumskih radova (također pretpostavljamo da su stari Prezidanci veliki dio rimskog limesa iskoristili za gradnju tradicionalnih kamenodrvenih kuća, jedina je danas očuvana kuća Vesel) i prilično opasni zbog većeg broja medvjeda. Nakon utvrđivanja lokaliteta krenuli smo s mjerenjem preostalog rimskog obrambenog zida, dužine, širine i visine, utvrđivanjem gradbene strukture i materijala koji su korišteni u izradi rimskog obrambenog sustava. Također smo se i sami uvjerali i potvrdili svoju tezu o vjerojatnosti postojanja promatračnice na Vražjem vrtcu zbog njegovog izvanrednog strateškog položaja iznad kotline. Nismo pronašli nikakve ostatke jer je drvo podložno jako brzom propadanju pod utjecajem vremenskih uvjeta. Na toponimu *Gredice* pronašli smo ostatke rimskog obrambenog zida u dužini od oko 340 metara (smjer pružanja: zapad/istok). Od toponima *Gredica* prema toponimu *Vražji vrtec* pruža se rimski obrambeni zid u dužini od oko 440 metara. Smjer pružanja je istok/zapad. Gradbena struktura sastoji se o suhozidne konstrukcije, sastavljena od većih i manjih kamenih blokova, obrađenih, neobrađenih i polu obrađenih. Dimenzije kamena varira od 0, 20 m X 0, 35 m; 0, 53 X 0, 73 m; 0, 10 X 0, 20 M; 1, 25 X 0, 70 m. Iz toga možemo zaključiti da su graditelji limesa iskoristili svaki kamenčić koji su pronašli u blizini gradilišta. Visina zida, naravno očuvanog je od 0, 40 do 0, 60 m. Naša je pretpostavka da je zid bio visok veličine 1. 80 m do 2. 20 m jer bi jedino tako mogao efikasno zaustaviti brze prodore preko

njega i ugrožavanje rimskih postrojbi. Širina zida je od 2, 20 m do 2, 50 m; ali je za pretpostaviti da može ići plus / minus 0.40 / 0. 50 m. Ta širina zida odgovara i drugim europskim lokalitetima. Na lokalitetu *Pri Zidi* (dužina je oko 300 metara) je za razliku od lokaliteta *Gredice* i *Vražji Vrtec* pri izgradnji obrambenog zida korišteno vezivno sredstvo / vapnena žbuka koje smo pronašli na dosta poluobrađenih kamena. Smatramo da to upućuje da je na tom lokalitetu izgradnja zida bila sustavnija za razliku od ostala dva lokaliteta za koja smatramo da su bila ugrožena (možda čak i oštećena) pa su zahtijevala brzu sanaciju od strane rimskih postrojbi. Očuvana visina i širina znatno ne odstupaju od navedenih dimenzija na druga dva lokaliteta. Navedene lokalitete smo pretraživali i detektorom metala ali nismo pronašli gotovo nijedan trag bilo kakvog metalnog materijala, oruđa ili oružja. Pretpostavljamo da je bio preslab.

PREDLAŽEMO... Nakon naših sustavnih istraživanja mislimo da smo dokazali postojanje rimskog obrambenog zida i njegovu povijesnu važnost da bi ga se zaštitilo kao spomeničku baštinu i uložila značajna sredstva za obnovu barem jednog njegovog dijela. Sve relevantne službe imaju zbog našeg istraživanja sve podatke o veličini, građevnom materijalu i položaju

arheoloških lokacija. Pošto smo ograničeni resursima predlažemo da se u naš rad uključi Arheološki povijesni muzej u Zagrebu sa kojima smo i stupili u kontakt, ali je na tome i ostalo. Jako bi nam pomogla njihova stručnost i naravno oprema, te bi uz to još i mnogo od njih mogli naučiti. Nadalje predlažemo veću aktivnost i prepoznavanje važnosti kulturne baštine djelatnika grada Čabra i Turističke zajednice grada Čabra za koje smo osmislili letak sa svim informacijama o rimskom obrambenom zidu na području Prezida (naravno, opet smo i tu ograničeni sredstvima). Naš je glavni prijedlog da se obnovi jedan dio zida, sagradi replika promatračnice i rimskog vojnog logora, te od mještana Prezida ili zainteresiranih turista stvori jedna rimska „mini“ legija te da se prikaže povijesni prikaz bitke Rimljana i barbarskih plemena. Naravno, bila bi nam potrebna i autentična odjeća i oružje. Mislimo da bi se tu trebala uključiti i Primorsko – goranska županija, te sva lokalna tijela. Smatramo da bi u svome mjestu dobili idealnu turističku ponudu i zanimljiv sadržaj za turiste.

Spriječili bismo daljnje propadanje važnog povijesnog lokaliteta i podigli svijest o važnosti njegova očuvanja, jer zanemarujući svoju povijest, zanemarujemo i sami sebe.

Mateo Resman - jedan od najljepših glasova Hrvatske

Ušao u finale i osvojio drugo mjesto

U utorak 7. travnja 2015. učenici Osnovne škole „Petar Zrinski“ Čabar, Područne škole Gerovo imali su priliku družiti se s Mateom Resmanom, Gerovčaninom koji se vrlo uspješno natjecao u glazbenom showu Hrvatske televizije „TheVoice – Najljepši glas Hrvatske“ i koji je u kratko vrijeme postao

popularan, a mnoge je iznenadio kvalitetom svoga pjevačkoga umijeća.

Mateo, sadašnji student ranog i predškolskog odgoja, nakratko se vratio u prostor gdje je polazio vrtić i osnovnu školu. Učenici smo ga s oduševljenjem dočekali, rado smo se uz njega fotografirali, ali i zajedno s njime otpjevali nekoliko popularnih zabavnih melodija. Pokazali smo mu da Gerovo i okolica budno prati i navija za njegov prolaz u sljedeće faze natjecanja. Na taj je način Mateu iskazana čestitka na kvalitetno odrađenim dosadašnjim nastupima na televiziji. Želja je učenika i učitelja te svih koji ga poznaju da u daljnjem natjecanju postigne što veći uspjeh i da upravo on bude proglašen najljepšim glasom Hrvatske.

Mateo je ušao u završno finale i osvojio drugo mjesto, čestitamo!

U organizaciji Savjeta mladih i Turističke zajednice grada Čabra, u Gerovu je priređen svečani doček finalista zabavne emisije "TheVoice", našeg Matea Resmana.

Učenici naše škole uključili su se u program dočeka svojim nastupima i zajedničkom čestitkom svih učenika, učitelja i djelatnika škole. Ponosni smo na tebe, Mateo!

Gerovski genijalci osvojili nagradu HEP-a i Narodnog radija

HEP u suradnji s Narodnim radijem pokrenuo je akciju kojom će učenicima devet osnovnih škola darovati ukupno 30 računala u vrijednosti od 160 tisuća kuna. U akciji su mogle sudjelovati sve osnovne škole u Hrvatskoj, koje su uz prijavu trebale priložiti video uradak kojim će učenici pokazati da su upravo njihovoj školi potrebna nova računala.

Učenici 6. razreda Područne škole Gerovo (Ema Arih, Simon Arih, Andro Malnar, Noemi Šepac i Tomislav Žagar) uz pomoć učiteljice Tanje Šebalj-Kocet, snimili su video o svojoj školi i uključili se u natječaj "Za naše male genijalce" te u konkurenciji od stotinu prijavljenih škola osvojili 3 računala za svoju školu!

Dana 29.4.2015. predstavnici HEP-a i novinari Narodnog radija uručili su filmašima naše škole nagradu, a učenici su goste darivali kratkim kulturno-umjetničkim programom.

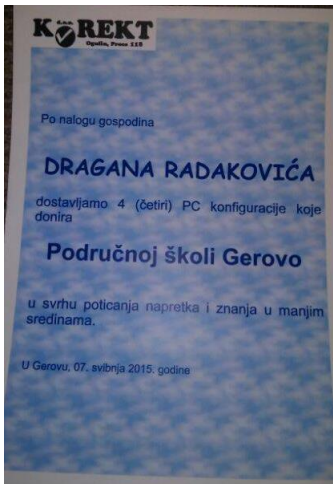

Učitelj velikog srca

Naš bivši učitelj tehničke kulture, gospodin Dragan Radaković, koji već dugi niz godina živi i radi u Nizozemskoj, naišao je na video „Gerovski genijalci“ na društvenoj mreži i potaknut njime odlučio pokloniti računala Područnoj školi Gerovo u vrijednosti od 1500€!

Budući da gospodin Radaković živi u Nizozemskoj, zadužio je tvrtku Korekt d.o.o. iz Ogulina da nam nabavi računala. Za donirana sredstva dobili smo 4 računala i jedan pisač. Oduševljeni učenici s nestrpljenjem su dočekali donirana računala.

Razgovarali smo s gospodinom Radakovićem preko društvenih mreža. U razgovoru je pokazao da, iako više ne radi u školi, još uvijek je "učitelj u duši" te plemenit i skroman čovjek.

Na pitanje sjeća li se vremena dok je radio u našoj školi odgovara: "Naravno da se sjećam svojih kolega, škole i atmosfere u njoj. Lijepa vremena. Zahvaljujući školi, ja sam tada mogao predavati informatiku u jednoj od prvih i najbolje opremljenih informatičkih kabineta u Hrvatskoj i naprosto mi je nezamislivo i nadasve neshvatljivo da sad vi i ova djeca to ne mogu... To je najmanje sto mogu uraditi za tu fantastičnu djecu, vas i ostale kolege pa i za mjesta iz kojih imam tako lijepe uspomene i gdje sam se kalio kao osoba. Da nisam živio i radio kod vas, sad bih bio nepotpuna i poluprazna osoba. Svi ti dobri ljudi tamo, nisu ni svjesni, koliko sam im zahvalan i sretan što sam bar jedno vrijeme bio dio njih. Zato i nije neka potreba da mi se klinci zahvaljuju. To što su dobri učenici, što sudjeluju na raznim natjecanjima i to sto vi ulažete sebe u nove generacije su mi najbolja zahvala! Kad bi vi samo znali, kako ste mi svi zlatni i kako u stvari vi meni izgledate kao dio zemaljskog raja, ako se to uopće može

tako šturo opisati..."

Hvala vam od srca, gospodine Dragane, na predivnim riječima i vrijednom poklonu!

Tanja Šebalj-Kocet, prof.

Projekt "Živim život bez nasilja"

U PŠ Gerovo održane su prve dvije komponente preventivnog projekta "Živim život bez nasilja".

Projekt provode Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta u suradnji s udrugama Status M i Riječi/Prave/Predstave. Cilj projekta je prevencija svih oblika nasilja te izgradnja kulture mira.

Projektom je do sada obuhvaćeno gotovo 60 000 učenika u 500 osnovnih škola diljem Hrvatske.

U prvoj komponenti programa održana je interaktivna radionica na temu nenasilja i tolerancije. Sudionici su učenici sedmih razreda naših škola. Radionicu je održala policijska službenica Odjela prevencije PU primorsko-goranske i predstavnik nevladine organizacije „Status M“, koji je učenicima ukazao na važnost izgradnje pozitivnih odnosa s okolinom te važnost izgradnje kulture nenasilja.

Nakon pozdravne riječi ravnatelja škole Ivana Kvesića, gradonačelnika Čabra Kristijana Rajšela i načelnice policijske postaje Čabar Lidije Obajdin slijedila je predstava „Nasilje, za nasilje nema opravdanja“ u izvedbi Udruge Riječi/Prave/Predstave (dio THE/ARTO projekta edukacije djece kroz umjetnost koji su u Hrvatskoj pokrenuli poznati dramski umjetnik Zijah Sokolović i Dražen Šivak, glumac i asistent na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu).

U trećoj komponenti projekta nositelji provedbe Edukativnog kviza bili su psiholozi Dječjeg doma i savjetovišta „TIC“ Rijeka uz partnerstvo policijskih službenica Odjela prevencije Policijske uprave i I. policijske postaje Rijeka. Cilj kviza koji se sastoji od 36 pitanja o različitim oblicima nasilja (vršnjačko, obiteljsko, elektroničko, spolno) je da učenici ponove naučeno kroz prethodne dvije komponente na njima prilagođen i zabavan način.

Za sve učenike sedmog razreda koji su sudjelovali u projektu održana je i likovna radionica koju je vodila Lovorka Gračanin-Knežević, profesorica likovne kulture.

Najbolji likovni rad izabralo je povjerenstvo koje su činili Vesna Kovač, zamjenica gradonačelnika grada Čabra, Jasenka Hoge, zamjenica načelnice PP Čabar i Tanja Šebalj-Kocet, profesorica informatike i pedagogije. Najuspješnijim je procijenjen rad učenica: Karmele Štampfelj, Ive Hudolin, Meri Zbašnik i Sabine Fućak.

Prva nagrada za literarni rad

Državna uprava za zaštitu i spašavanje (DUZUS) 12. svibnja 2015. godine u Puli organizirala je svečanu dodjelu nagrada pobjednicima Natječaja za likovne, literarne i radove djece i mladih pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, potporu Europske komisije i Ministarstva vanjskih i Europskih poslova, te uz suorganizatore Istarske županije i Grada Pule.

Na temu natječaja "Katastrofa i snaga zaštite i spašavanja" ukupno je pristiglo 3 500 radova koji su podijeljeni u različite kategorije. U kategoriji literarnih radova od 4. razreda, učenik naše škole Jan Kocet iz 4. razreda, osvojio je 1. nagradu s mentoricom Radmilom Urh, dipl.uč.

Janu je uručen prigodan poklon i priznanje, a ujedno je i posebno predstavio našu školu i naš kraj čitajući svoj rad "Okovani ledom". Svečanost je nastavljena uz prigodan program, gosta iznenađenja (Indira – Colonia) i domjenak.

foto
uz

1.do

Roditelji i djeca zajedno

Naša je škola u suradnji s Udrugom za promicanje kvalitete življenja „Svoj“ organizirala zajedničko druženje djece i roditelja povodom **Međunarodnog dana obitelji**. U igrama bez granica sudjelovala su djeca od tri godine do završnih razreda osnovne škole i njihovi roditelji. Igre su osmislile učiteljice Barbara Ožbolt, Radmila Urh i Ksenija Petelin. Cjelokupni program uspješno je vodila Katarina Leš, dok su za kulturno- umjetnički program bile zadužene učiteljice Ana Rendulić i Tina Malnar. Svoj rad predstavili su i karatisti Karate kluba „Delta“ koji uspješno treniraju u Čabru. Svojim fotoaparatom sve je zabilježila Eni Ožbolt, a učiteljica Tanja Šebalj-Kocet napravila je foto galeriju na web stranici škole. Osobita zahvala ide i volonterima, učenicima osnovne i srednje škole koji su pomagali oko organizacije, sudjelovali u igrama i provodili evaluaciju aktivnosti, njihovoj voditeljici Marici Keča kao i uključenim roditeljima. Voditeljica cjelokupnog projekta bila je pedagoginja Ksenija Petelin. Niti ova manifestacija nije prošla bez angažmana našeg stalnog suradnika novinara gospodina Željka Malnara.

Druženje je proteklo u ozračju zajedništva i suradnje s ciljem da se nastavi i slijedeće godine, a Udruga „Svoj“ sve je učesnike počastila domjenkom.

Goranski glasi

I ove godine još jedni Goranski glasi su iza nas, i to 21. Održani su 25.5.2015. u Fužinama. Našu školu predstavljala je instrumentalna skupina blok-flauta i združeni zbor učenika naše škole.

S blok flautama nastupili su učenici 2.-5.r., a vodila ih je učiteljica Tina Malnar. Izveli su skladbe: "Contradanza", "Ichgeh mit laterne" i "Waltz".

Združeni zbor je nastupio pod ravnanjem učiteljice Ane Rendulić. Nastupili su s pjesmama "I follow rivers", a solo dionice otpjevale su Dunja Štimac, Karmela Štanfelj i Sara Turk i "Iznad duge" uz instrumentalnu pratnju na sintesajzeru kojeg je svirao Josip Lipovac.

Učenici su se družili, zabavili i uživali. Posebno ih je razveselio nastupom naš mladi glazbenik Mateo Resman.

Tina Malnar, dipl.uč.

Aktivnosti Učeničke zadruge "Mrav" u šk. god. 2014./2015.

Već tradicionalno u rujnu se pripremamo za Dan krušaka koji se održao 21.09. 2015. na OPG Pintar u Čabru.

Našu učeničku zadrugu predstavljali su učenici: Marija Pintar 4. razred, Antonella Ožbolt i Matej Košmrl 5. razred, Marko Žagar i Nikola Urh 6. razred. Pratila ih je pedagoginja Ksenija Petelin.

Uoči Božića i Nove godine organizirane su prodajne izložbe uz školske blagdanske priredbe. Prodavali smo čestitke i zdjelice s mladom pšenicom. Zadnji dan nastave u 1. polugodištu organizirali smo domjenak za učenike. Na Trgu kralja Tomislava u Čabru svi učenici i učitelji priredili su predblagdansko druženje s mještanima uz čaj, kekse, pjesmu i prigodnu prodaju naših proizvoda.

Prijavili smo istraživački rad HUUZ-u: „Možemo li uzgajati medvjedi luk?“, ali u istraživanju se dogodilo da se presađene lukovice medvjedeg luka nisu dovoljno razvile. Stoga smo istraživački rad odgodili za narednu školsku godinu.

Izrađivali smo sove: nakit, privjesci, magneti. Održali smo i radionice quirlinga. Izradili smo stilizirane sove. Tu ideju još ćemo razraditi.

Nastupili smo na 14. smotri učeničkih zadruga Primorsko-goranske županije. Sudjelovali su učenici Marko Žagar, 6. razred i Bartol Janeš, 7. razred. Pratile su ih učiteljice Sanja Janeš i Silvana Šebalj-Mačkić. Smotra je održana 24. travnja 2015. godine u OŠ Turnić u Rijeci.

Silvana Šebalj-Mačkić, mag. prim. obrazovanja

Nagrađeni i pohvaljeni literarni radovi

1. mjesto u kategoriji literarnih radova učenika i učenica od 1. do 4. razreda na natječaju Državnog ureda za zaštitu i spašavanje

OKOVANI LEDOM

Prošlogodišnju zimu pamtit ću po strašnoj ledenoj kiši koja je poharala moj zavičaj i napravila veliku štetu ljudima i prirodi.

Bilo je hladno, a kiša je padala danima. Ledene kapljice lijepile su se na biljke, stabla, cestu, automobile, kuće.... Teret leda ubrzo je postao pretežak za stabla. Lomila su se od velike težine leda. Stupovi za struju bili su skoro svi slomljeni. Prva noć bila mi je najstrašnija. Nije bilo struje, a cesta je bila zaleđena i zakrčena srušenim stablima tako da automobili nisu vozili. Svake minute čula se lomljava u šumi. Sakupili smo se oko svijeće za stolom i slušali zvukove izvana. Bio sam zabrinut kada bi se čuo pad stabla, a moja bi mama svaki put uzdahnula: „Do ujutro ništa neće ostati čitavo“. Tužan sam otišao u krevet i sa zebnjom čekao jutro. Ujutro sam očekivao prizor poput onog kada bombe opustoše neki kraj, ali dočekala me je nestvarna slika prirode. Bilo je jako puno srušenih stabala, a i ona koja su ostala bila su oštećena. Sve je bilo prekriveno ledom, ali izgledalo je čarobno! Kao da živimo u nekoj ledenoj zemlji! Nismo mogli nikuda s autom, bili smo bez struje, bez telefona i interneta. Sve je stalo: škole, banke, trgovine, pošte, benzinske postaje. Ljudi su bili u šoku, ali ne zadugo. Svi su se uključili u čišćenje cesta. Vrijedni vatrogasci i radnici Hrvatskih šuma motornim su pilama i strojevima micali srušena stabla. Ljudi su se sami probijali iz udaljenih sela do centra naselja. Začudilo me što su svi bili nasmijani, šalili su se i vrijedno radili zajedno. Nitko se nije ljutio. Zajedno su iznosili hranu iz frižidera i zakopavali je u snijeg, jer zamrzivači nisu radili. Posuđivali su si agregate za struju, benzin, baterije, svijeće, kruh i sve ostalo. Znali su da se jedino složni možemo spasiti.

U svemu tome bilo je lijepo što smo se za to vrijeme više zblížili jedni s drugima. U tih desetak dana naučio sam kako svaka nevolja i katastrofa povezuje ljude, a zajedno postajemo bolji i snažniji.

Jan Kocet, 4. razred Čabar

34. smotra dječjeg kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić“ u Sv. Ivanu Zelini

Kumaj čakan

Kumaj čakan lejt!
Čakan da pride,
da ga viden,
da ga čuten
i slišen naguv guas.

Kumaj ga čakan,
Naguv lepe sunčan smejh
i nebišku plave uoči.

Kumaj ga čakajo giravska pulja,
jarke, vrhe i šume.

Čakajo ga ceuo lejt,
Čez vse mraze, snejge i dožje.

Kumaj ga čakajo deca
velika i mojhna.

Lejt, pride v maji Giravu!
Emma Arih, 6. razred Gerovo

Ke sen bua majhna

Majhna ke sen bua jest,
Metulčka sen tua vjest
da se zes nin jegran mau,
al na pamet me teskret nej pau
da je njemo lejpje vena bet
ko v maje staklenke sok pet.

Ko testa metulček
Bua sen i jest sama,
Nigder nejsen tua bet dama.
Pa cele dane sen se jegraua
i do nači vena ostaua.
Zes pajdašicamen
sen se rada smejaua

Tiček

Spumad je.
Zes majhnega gnejzda,
na vrhe hiše, anga dniva
se tiček sliši.
Majhen tiček mamu čaka
da mu prnjese crvička na brzaka.
Ku ju zaglida, zapapejva,
hitru pajej i spit čaka.
Pridna mama sake dan ga futra
i tječe uona zez ranga jutra.
Ko zraste viče od gnejzda,
Rastigne kreluta,
Razglida mau svejta,
a jest ga bum vidua drugoga lejta.
Dea Turk, 8. razred Čabar

Majhna ke sen bua jest,
Mjene je veseliu
kaj god se je
testa dan prpetiu.

Se te drage dnive
v mjene budu ostali za
dele.
Pamtua bun ih život cele.

**Meri Zbašnik, 7. razred
Tršće**

Moj ježek

Buo je tu anu obično popudan,
vena son se igraua ko vsake dan.
Moj tata je zs auton čez must prajšu,
je zaviknu: „Lej, kaj son te najšu!“
Zs auta je neko škatuo zvlejku, je riku:
„Prnisu son te ježžka, pej mu po mlejku.“
Ježžek je mlejku hitru peu,
a ke me je vidu za škatlo se je skreu.
Jemejle smo ga dama par dniva
zak smo vejdle da ježžek lejpje v prirode sniva.
Uodešu je uodnas v svoj rodni kraj,
Jes son vesiu , zak vejn,
da je za ježžka šuma prave raj.

Emili Lipovac, 5. razred Tršče

LIDRANO – županijska razina

(pohvala i javni nastup Ivana Malnara u pratnji mentorice Tatjane Turk))

Sosejde maje

Sosejde maje so dvej blizanke,
ane je jemi Katarina, a druge Sabina.
Lepe so je pridne, je rejsso fajn,
per maje hiše rade dejvajo,
mačke je pese me nafutrajajo,
je zadačo keda pamagajo.
Papraudamo se tude rade,
Skara sake dan,
zdržat tak dougu ne maremo
pa se hedu hitru pamerimo.
Sosejde uone mjene so najbulje,
al van seglih nekaj muoren reč,
da me se ana dapada mau več.

Ivan Malnar, 4. razred Tršče

Zima

Zima je došla
tiho, polako,
ko starica sijede kose
podupirući se štapom.

Onda je naglo, ko djevojčica poskočila,
biješe pahulje
krajem prosula,
potok zaledila
i sve zabijelila.

Djecu iz toplih kuća izmamila
i hladnim ih prstima po rukama štivala.

Igrala se s njima do noći,
a onda se umorila, ušutjela
i tišinom bijelom sve prekrila.

Marko Žagar, 6. razred Prezid

Nagrađeni rad Turističke zajednice Lokve

Život jedne žabice

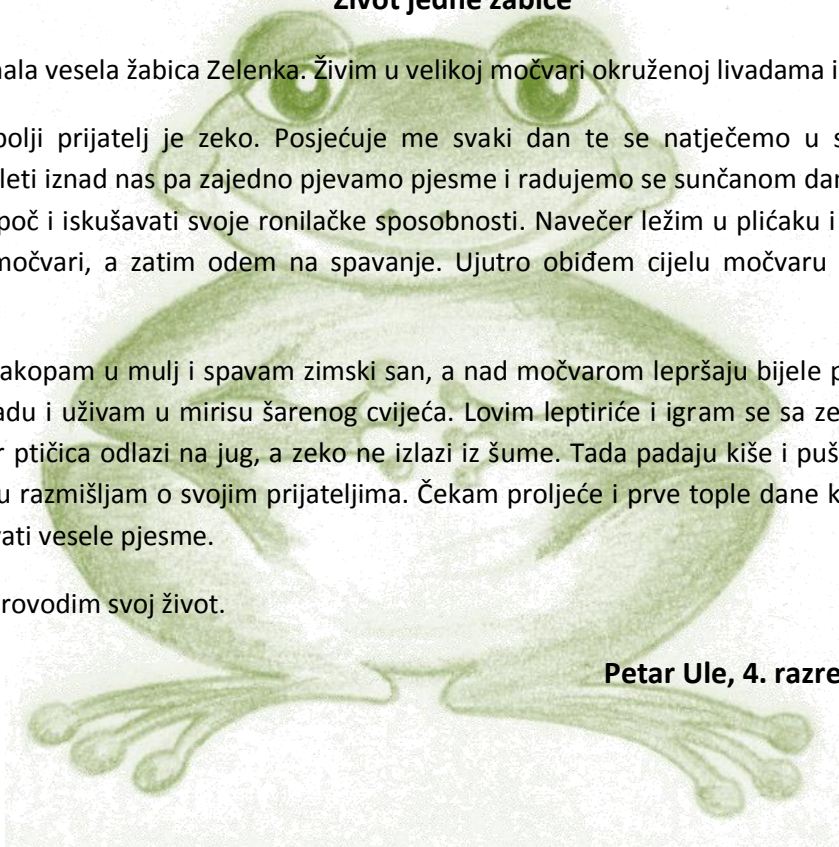
Ja sam mala vesela žabica Zelenka. Živim u velikoj močvari okruženoj livadama i šumom.

Moj najbolji prijatelj je zeko. Posjećuje me svaki dan te se natječemo u skakanju. I ptičica ponekad preleti iznad nas pa zajedno pjevamo pjesme i radujemo se sunčanom danu. Volim skakati s lopoča na lopoč i iskušavati svoje ronilačke sposobnosti. Navečer ležim u plićaku i promatram druge životinje u močvari, a zatim odem na spavanje. Ujutro obiđem cijelu močvaru i pozdravim svoje susjede.

Zimi se zakopam u mulj i spavam zimski san, a nad močvarom lepršaju bijele pahulje. U proljeće odem na livadu i uživam u mirisu šarenog cvijeća. Lovim leptiriće i igram se sa zekom. U jesen sam najtužnija jer ptičica odlazi na jug, a zeko ne izlazi iz šume. Tada padaju kiše i puše hladan vjetar. U toplom mulju razmišljam o svojim prijateljima. Čekam proljeće i prve tople dane kada ćemo ponovo skakati i pjevati vesele pjesme.

Tako ja provodim svoj život.

Petar Ule, 4. razred Prezid

Moja domovina

Crveni se crvena plodna zemlja,
bijela se pjena valova o stijene
 razbija,
plavi se nebo nad morem
 Jadranskim –
to je moja domovina.

Crveni se nebo kad sunce za visoke
 gore zalazi,
bijele se oblaci nad šumama
 goranskim,
plavi potoci veselo žubore –
to je moja domovina.

Crvene se jabuke u jesen na rodnim
 granama,
bijele se snjegovi na gorskim
 vrhuncima,
plave se jezera bistra –
i to je moja domovina.

Josip Lipovac, 6. razred Prezid

Domovina

Moja domovina meni je sve,
u njoj sam rođena
i ne mogu bez nje.

Najljepša zemljo na svijetu,
domovino, to si ti,
nosim te u svom srcu
i nikada te neću napustiti.

Krase te šume,
more, rijeke,
plavo nebo i ravnice.

Nitko na svijetu
nema takvo sunce koje sja
kao moja domovina.

**Vanessa Šokčević, 5. razred
Čabar**

Bože, hvala ti

Bože, hvala ti, za ovaj život
 koji si mi podario.
Bože, hvala ti, za svu radost
 koju si mi pružio.
Hvala ti, za novi dan
 koji ćeš mi dati.
Hvala ti, Bože, za svaki dar.
 Bože, hvala ti.

Leon Troha, 8. razred Čabar

Ljubav je

Ljubav je osjećaj koji donosi puno
 problema.

Lijeka i rješenja za nju nema!

Ljubav nikad ne da ti mira.
U tebi kao da netko svira.

Ljubav ja kad svi se vole.
Ljubav je kad nema škole.

Ljubav je grozna stvar.
Ona uvijek napravi dar – mar!

Ema Arih, 6. razred Gerovo

Bože, hvala ti

Bože,
hvala ti na mojim prijateljima,
iskrenima i dragima.

Bože,
hvala ti na mojim roditeljima,
brižnima i dobrima.

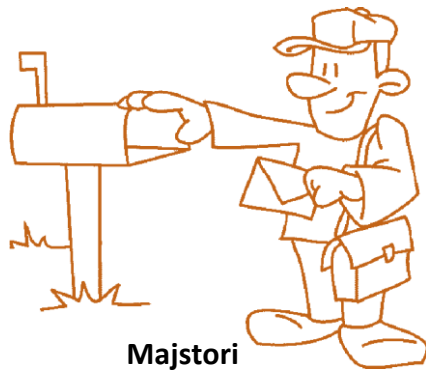
Bože,
hvala ti na mojoj obitelji,
veseloj i zabavnoj.

Bože,
hvala ti na svojoj prirodi,
takvu nismo mogli ni poželjeti.

Bože,
hvala ti za moj život,
na svakom novom jutru.

Bože,
hvala ti na svemu.

Lea Žagar, 8. razred Čabar

Majstori

Frizerka češalj i škare ima,
lijepu frizuru radi svima.
Zubar brusi i buši,
od bolova bole nas uši.
Učiteljica galami i viče,
a ponekad priča nam priče.
Pekar bijelu kapu nosi,
ukusne kolače nam donosi.
Poštar zvoni na naša vrata,
ponekad mu se vesele mama i tata.

Lorena Marenčić, 3.razred Prezid

Žabica

Kre, kre, čujem glas,
a iz trave bum, tras !
Na put nešto skoči,
a ja ugledam velike oči.

Kre, kre, kre !
Pitam se: „Što li je ?“
Opet nešto skoči
i u vodu se umoči.

Kre, kre, to sam ja –
mala, zelena žabica.
U ovoj bari živim
i svemu se oko sebe divim.

Antonio Vesel, 2. razred Prezid

Žuta pjesma

Žutu šumu vjetar njiše,
žuti oblak nad njom diše.
Žuto polje, žuti cvijet,
nestao je leptir lijep.

Žuti zeko veselo skače,
žuti listić tužno plače.
Žuta kruška u košari se krije,
žuti suncokret u vrtu se smije.

Žuto, žuto,
žuto je sve...

Kevin Malnar, 4. razred Prezid

Kad bih imala brata

Kad bih imala brata,
voljela bih da bude mlađi,
da mi uz njega život bude slađi.

Da me veseli, a ponekad i ljuti,
da mi sve planove pomuti.

Da se imam s kime igrati, veseliti...
Da s njim mogu sreću podijeliti.

Kad bih imala brata,
pomagala bih mu u svemu...
Uvijek bih vodila brigu o njemu.

Dala bih mu sve što mogu.
Molila bih se za njega dragom Bogu.

Meri Zbašnik, 7. razred Tršće

Moje mjesto

Moje mjesto zove se Čabar,
uz Čabranku stoji kao dabar.

U njemu nema puno ljudi
pa se jutrom lako budi.

On šume i livade ima,
a to sve ljude jako zanima.

U njemu živjet je lako,
to zna dijete svako.

Njega svatko voli,
a ako ga napusti,
jako ga srce boli.

To je naš grad hrabar
koji se zove Čabar.

Nikola Urh, 6. razred Čabar

Zelena srce kuca za nas

Zelene gore
plavo more
čista rijeka
što od izvora teče
i u naše Jadransko more ulijeće.

Imamo mi puno
prirodnih ljepota
koje moramo čuvati i štititi
za život nas i
budućih naraštaja.

Nik Štimac, 2. razred Gerovo

Zavičaj

Svoj zavičaj volim
zbog čistog zraka.
Svoj zavičaj volim
zbog prirode i šume.

U šumama moga zavičaja
sve vrvi od života,
u njima ima svega
od medvjeda do zmija.

Ma koliko težak život
u Gorskom kotaru bio,
u njemu je živjeti lijepo,
i ni za što na svijetu ja ga ne bih mijenjao.

Mateo Kovač, 8. razred Čabar

Voda

Voda je zdrava
zato je pijemo mi,
ne bacajte u nju smeće
i bit ćemo veseli svi.

I ribe su sretne
kad je voda čista,
sjajna i bistra.

Kim Poje, 3. razred Plešće

Jesen

Jesen je stigla,
šumi se spava,
više ne raste
zelena trava.

Šareno lišće
s drveća pada,
samo se kruške i jabuke
još vesele sada.

Kiša i magla stalno nas ljute,
iz ormara već vadimo
tople kapute.

Otpalo lišće
zemlju pokriva,
a pospani se medo
u brlogu skriva.

I dok vani
oštar vjetar vije,
nama hladno nije
jer nas topla peć već grije.

Petra Žagar, 4. razred Prezid

Jesen

Kiša pada.
Jesen se prikrada.
Munje sijevaju.
Mačke uz peć drijemaju.
Oblaci dolaze i
neбом prolaze.
Vjetar puše,
kobase se suše.
Magla ujutro
doline pokriva.
Duga danju
svoju ljepotu ne skriva.
Sunce se žuti,
na jesen se ljuti.

Patrik Kovač, 7. razred Tršće

Jesen u Tršću

Jesen je stigla
u moj mali kraj
i svojim ga bojama
pretvorila u raj.

Na zemlji sag od lišća
crvena i žuta,
od silnog se šarenila
i ne vidi puta.

Počele su padati
listopadne kiše.
Samo još na jednoj grani
suhi list se njiše.

I njemu već dugo
prijeti vjetar hladni:
„Vrijeme ti je stiglo, zato
s grančice padni!“

I mene je stjerao vjetar
u moj topli dom
nakon što se narugao
kaputiću mom.

Uz šuštanje lišća
i šum kiše
sad se ova
pjesma piše.

Meri Zbašnik, 7. razred Tršće

Jesen

I ove jeseni slika je ista,
vjetar puše pa se stiša.
Oblak ljut sunce skriva,
jaka kiša ulice umiva.
Lišće pada, trava žuti,
u brlog ide medo ljuti.
U jesen sve umire, samo se kiša čuje
.....

Ivona Šurina, 4.razred Prezid

HAIKU PJESME

Rijeka

Svaki od nas sam
samo je jedna kap,
zajedno smo rijeka.

Mia Tušek, 7. razred Gerovo

Teče rijeka i k moru kotrlja
blještave bisere
skrivena na svome dnu.

Antonio Gabrić, 7. razred Gerovo

Pjesma i plač
nepoznatih sjena
čuje se u šumu rijeke.

Karmela Štanfelj, 7. razred Gerovo

Leptir

Krhkim krilima
posutim laganim prahom
leptir leti zrakom.

Marko Kovač, 7. razred Gerovo

Zimska noć u mome kraju

Gledam kroz prozor,
vani tama.
Gledam i slušam,
tiho je sve,
ja sam sama.

Male, bijele,
na stotine ih je,
polako se spuštaju
čarobne pahulje.

Snijeg po krovu polako klizi
kao po raju,
zima je i noć je
u mom dragom kraju.

Sara Turk, 7. razred Gerovo

Voda

Voda je kao sloboda.
Spokojno i mirno teče
svaki dan i svaku večer.
Svoju pjesmu pjeva
sve do plavog neba.
Nitko joj ništa ne može
jer bistra je kao biser.
Bistra je i čista i uvijek ista.
Zato ju volimo i pijemo.

Patrik Kovač, 3. razred Plešće

Zimska noć

Sa zalaskom sunca
stigla je
naša gorskokotarska
hladna
bijelo - tamna
gluha
zimsku noć.

U toj tamnini
što se pruža u nedogled,
vidim svjetlost
u bjelini snježnih pahulja.
One padaju tako gusto
i ne daju očima
prolaska kroz njih
pa puštaju mašti
da razazna
što je iza te bjeline.

Čujem zvukove,
u mašti nastale
zbog dosadne gluhoće
što dugo traje.

Dok hladnoća
onesposobljuje ruke,
sretna sam
jer je negdje duboko unutra
u srcu
toplo.

Gledam,
čujem,
osjećam
hladnu
bijelo - tamnu
gluhu
zimsku noć.

Karmela Štanfelj, 7. razred Gerovo

Zimska noć

U tu duboku zimsku noć ulazim svaki
dan.

Mirna i tiha poput šume u buđenju,
hladna je
i tamna kao mrak u stvaranju.

Dolaskom zore ona odlazi,
ali ne nestaje,
uvijek se vrati
onda kada dan prestaje.

Pratitelji njeni tu su.

Sjajni mjesec i zvijezde
srebrno sjaje,
osvjetljuju pute,
ali ipak noć dugo traje.

Dorian Lipovac, 7. razred Gerovo

Uskršnja čestitka

Usred mjesta crkva stara,

zvono sa zvonom razgovara:

Mir, radost, sreća i sloga nek ´

s Uskrsom dođu do doma tvoga !

Kevin Malnar, 4.razred Prezid

DOMAČA REJČ

Pismu maje mame

Maja draga mama,
Tuabe te reč
da te iman heđu rada.
Iman te rada več uod sega,
al samu reči nesjo daste.

Ti se dele te pouk mjene,
da me večiš
kok da pa temo svjete huden,
da me uod sega gardga
braneš je pazeš.

Hvala te, draga mama,
za vse nači kire se
pouk mjene čua,
za vse lepe reči s
kirme se me dele patauažua.

Ti se maje sunce i
moj mejsec,
ti se maja duša
je moj ajngelček.

Ti se, draga mama,
moj cele svejt.

Sabina Fućak, 7. razred Tršće

Moj pajdaš

Moj pajdaš
zmiren je vesiu
i nasmejan.
V razred skep grimo
i skep sedimo.
Odmor kumaj čakamo
da se mau pajegramo.
Uon i jest smo fante prave
Zak so same punce v razrede z name.

Matej Košmrl, 5. razred Čabar

Maja krafca

Jest pr Kalavirjah krafco iman
i fsake dan je senu naštiman.
Luca sen je jemi dau
i vrjemite da je mjene slična
mau.

Skačemo i devjamo
zavlejšemo se v sako jamo.
Ražičke ima viče ko jest
uaba nas je tešku vjest.

Ceu lejtü pase se vena
i tak pršpara za zimo sena.
Arjave fleke na sjebe nuse
i starga kruha rada me pruse.

Zdej je pa uana tjoučka dabiua
i smisao za igro prec zgebiua.
Od fseh ga varje i heđu ga paze
pa cele dnive samu njega maze.

Neč tu mjene preveč ne sekira
niti me neč ne nervira,
zak dabiua sen jest navga frenda
tritjega člana nešga benda.

Lucian Hudolin, 2. razred Tršće

Fantek i punčka

Jest sen fantek muad,
Ano punčko iman rad,
al me uana niče,
nejsen jest te sriče.

Lepa je ko rušca,
al kaj čon ko me stalno šputa.
Okule ni se truden
i stalno okule ni huden.

Šputa me, šputa,
jest sen se zasitu.

Zdej pa uana
Okule mjene hude
i žvakače me nude.

Dominik Žagar, 6. razred Tršće

Meklauž

Kumaj čakan teste dan,
ke je dece heđu znan.
Meklauž več pripravla dari,
Pršu bu zes vilke gari.

Jest pa iman pismo zajn,
če se glih pikco bajn,
da nabu jemu testo stvar
ke be jo jest rad na dar.

Ke prečita kaj be rat
ne bu se jemu kaj bat,
vejn da zs vrejče ven bu ziu,
nekaj da bun sričen biu.

Nikola Malnar, 4. razred Tršće

Lastavice

Leti, leti
majhen lastan.
Po lepen neben
puaven.

Maha, maha,
maha krilmen.
Leti lastan
pa obuakmen.

Zdej se je pa
v lastavico
zaglidou,
v lastavico
zaljubu,
i svo pamet sveta
zgubu.

Gnejzdu so se
na maje strejhe
naredile.

Pole so se
oženile
i majhne lastiče
dabile.

Sara Buneta, 8. razred Tršće

Spumad

Pa nuače se je nekaj čudnu dagadiu,
zjutra me je vilku, žoutu sunce zbediu.
Tičke so vesiu švižgale
i mjene ven zvale.
Jaglance i šafrani so zes zeljene travi
kukale,
maslačke so se na vejtre, v ritme, zibale.
Visibabe so vesiu zganejle,
lepo dobrodošlico so spumade pripravle.

Nika Peršić, 3. razred Tršće

Spumad

Zima je prejšua.
Spumad je pršua.
Pupajo cvejte
v lete lejte.

Papejvajo tiče
pa ceumo griče.
Otapiu se je snejg,
Papuavu nan brejg.

Pačile so rejke teč.
Evo friške vadi več!
Svejte nan sunce.
Vena so lepe punce.

Mlejček pabirajo,
Zez fantame ofirajo.
Ouača je vežgou traktor
da se zagreje motor.

Sunce dougu svejte,
se bu i pa lejte.
Mlejček pabraua sen več,
Zdej gren pa leč.

Iva Hudolin, 7. razred Tršće

Čebranka je Koupa

Čebranka je Koupa
tu so rejke dvej,
te dougo tječejou
uod koda postoji svejt.

Čebranka je Koupa
Lepu šemijo,
rade imajo ledi
ko blizu nih živijo.

V teh rejkah
ribice živijo,
a ribolovci ih sake dan
zos udico uovijo.

Pa dane je pa nuoče
saka rejka tječe,
ko dož pada,
je ko sunčke pječe.

**Nina Zbašnik, 2. razred
Plešće**

Sriča

Ana poznata: „Nejman jest sriče.“
Drugi pak rječejo: „Sriča me niče.“
Nejsen tu kužua
dok me sriča nej uobišua.
Al' lepu van pavejn,
Nej pounu patribnu,
Ku an zagrljaj,
je neč družga pasibnu.

Dea Turk, 8. razred Čabar

Trstje

Maj se mejstu Trstje zuove,
majhnu je al imamo sega.
Na spumat vse je v cvejte,
a pa zime pounu snega.
Imamo je lepo, vilko šulo,
Nutre be stau še deci več,
al je mejstu majhnu,
nej kaj drugu za reč.
Vse kaj nan treba je te,
mau kaj nam manka je fali,
samu da muadi na othajajo
to me najbel bali.

**Josipa Malnar, 3.razred
Tršće**

Maje najbolje pajdašice

Maje najbolje pajdašice so Nika i Lorena.

Uone grido z mano i v razred. Papudan gremo ana k druge i puole se sega jegramo. Nutre v šiše zs bebame, plišemo, papejvamo i jegramo se na laptop lepe i poučne igrice. Ku smo vena skačemo lastiko, jegramo se zs lopto il gremo na igralište. Kumaj čakana da bu lejtju, zak bumo dougu vena. Imam rada maje pajdašice zak so jaku pridne, vesile i nasmejane.

Lorena Turk, 2. razred Gerovo

5. godinu sudjelujemo u državnom projektu poticanja čitanja za učenike 3. razreda „Čitamo mi, u obitelji svi“.

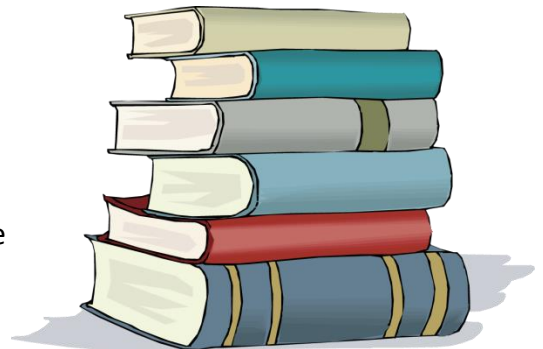
Naprtnjača s knjigama

Naprtnjaču s novim knjigama sam dobila i brzim ih pogledom sve promotrila.

Obitelj se okupila, sretna i zadovoljna, sve je knjige prolistala.

Ova naprtnjača ima čudesnu moć. Sve nas je zbližila i veselo raspoloženje u kuću unijela.

Nika Peršić, 3. razred Tršće

Moji dojmovi o čitanju s obitelji

Naprtnjača je boravila u mojoj obitelji od 18. do 25. veljače 2015. godine.

Još kad nam je učiteljica pričala o naslovima knjiga u naprtnjači, najviše me zainteresirala knjiga o pokusima. Čim sam dobio naprtnjaču, prolistao sam „Prvu knjigu znanstvenih pokusa“ i odabrao pokuse koje ću napraviti. Neke sam i zapisao pa ću ih napraviti kasnije. Oduvijek me zanimaju vitezovi i ratnici pa sam pročitao knjigu „Ne bi želio biti vitez u srednjem vijeku“.

Moju malu seku razveselila je slikovnica „Krtkov tjedan“. Mama je čitala knjige „Pametni pokreti“ i „Igračke – suveniri“. Tata je još u djetinjstvu volio čitati stripove pa je u ruke uzeo knjigu „Veliki pothvat“. Čak se i baka uključila u ovo čitanje s obitelji. Ona je pročitala roman „Em smo Horvati“.

Zadnji dan s naprtnjačom cijela obitelj se okupila i jedni drugima smo ispričali što smo pročitali. Tako je svatko od nas naučio nešto novo i zanimljivo, a moja sestra se i rasplakala kad je morala vratiti slikovnicu u naprtnjaču.

Andrija Janeš, 3. razred Gerovo

UZ MEĐUNARODNI DAN OBITELJI – 15. 5.

Druženje uz dobru knjigu

Moja obitelj ima puno knjiga. Moje knjige smještene su na policama u sobi, a najdraže su mi: Dječja ilustrirana biblija, Priče iz davnine Ivane Brlić Mažuranić i Dječja kuharica. Mama čita knjigu „Vrt“ jer ona voli biti na vrtu i uvijek nešto novo naučiti o njemu. Tata voli čitati stručne knjige, npr. o traktoru i kako ga popraviti. Sestra voli čitati romantične knjige. Moj brat čita knjige na tabletu, najviše voli avanturističke ili pustolovne romane.

Marija Pintar, 4. razred Čabar

U našoj knjižnici nalazi se puno različitih knjiga. Na ormarima su stripovi Zagora, Mikija Mause, knjige o svemiru i znanosti. Najviše čitam enciklopedije i časopis „Moj planet“. U njemu čitam o pticama, mačkama, papigama, slonovima itd. U enciklopedijama se može naći mnogo poučnog sadržaja. Imamo i knjige o povijesti i u njima čitam kako je bilo u prošlosti. Prije smo imali i puno slikovnica, ali sada ih više ne čitam pa smo ih poklonili. Najdraže knjige su nam Povijest svijeta i Planeti, zvijezde i galaktike koje smo dobili za Prvu svetu pričest.

Marin i Ivan Klarić, 6. razred Prezid

Kad sam bila malena, sestra mi je najviše voljela čitati knjige Kralj lavova i Pepeljugu. Sada najviše volim Družbu Pere Kvržice, a preko ljeta bih voljela pročitati Pipi Dugu Čarapu. Moja mama često čita Kuharice, a tata knjige o lovu i šumarstvu. Svoje knjige jednom mjesečno presložim na polici i obrišem prašinu. Volim svoju obiteljsku knjižnicu.

Nina Žagar, 4. razred Čabar

Dragi Hlapić !

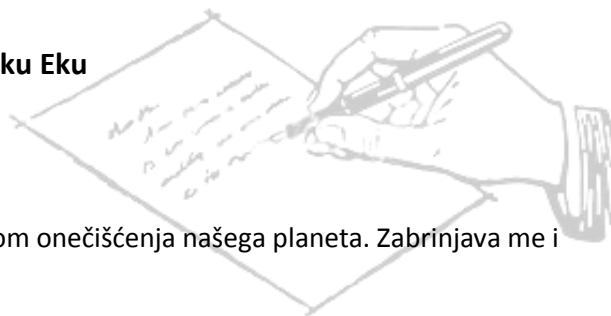
Svidjelo mi se što si pomogao onima kojima je trebala pomoć. Vrlo hrabro si sudjelovao u gašenju požara na krovu kuće. Grgi si pomogao da postane bolji čovjek. Majstoru Mrkonji i majstorici vratio si davno izgublenu kćer. Tvoje dobro i hrabro srce nagradilo te velikom obitelji koja te jako voli.

Ostani zauvijek takav, pošten i dobar čovjek !

Tvoj prijatelj Dario.

Dario Turk, 3.razred Prezid

Pismo Eko Eko

Tršće, 24. travnja 2015.

Dragi Eko Eko,
pišem ti ovo pismo kako bih te upoznala s problemom onečišćenja našega planeta. Zabrinjava me i što je velik dio stanovništva ekološki neosviješten.

Živim u najšumovitijem dijelu naše domovine, u Gorskom kotaru. Zelene šume krasi i kisikom obogaćuju moj zavičaj. Visoka stoljetna stabla svakodnevno me pozivaju u šetnju, na odmor, uživanje, igru. Rado se odazivam i sa sobom vodim i prijatelje.

Jednoga dana dok sam sama šetala šumom, učinilo mi se da čujem jecaje i poziv u pomoć.

Okretala sam se oko sebe, ali nikoga nisam vidjela. Potrčala sam prema rijeci, a jecaji su bili sve jači i jači. Neugodno sam se iznenadila onim što sam tada ugledala ispred sebe. Rijeka je bila zagađena, mutna, puna smeća, starih guma, limenki, boca ...

Po tlu je bilo proliveno staro ulje automobila. Šumsko raslinje uz rijeku bilo je uništeno, stabla oštećena .

Sjedeći pored rijeke, naslonjena na jednu staru bukvu, shvatila sam da to jeca priroda kojoj je hitno potrebna pomoć.

U mojoj glavi počela su se tada redati pitanja: „Kako čovjek može biti tako okrutan? Kako može nanositi toliko zlo šumi, njezinim stanovnicima, vodi, zraku? Nije li svjestan da tako šteti i sebi?“

Eko Eko, nadam se da si shvatio što ti želim poručiti i da ćeš se zajedno sa svojim prijateljima Žderijima brzo odazvati mom pozivu. Dođite i pomognite mi spasiti planet i ekološki osvijestili stanovnike mog zavičaja.

Puno te pozdravlja, prijateljica Ema.

Ema Obajdin. 5. razred Tršće

Moja najdraža knjiga

Dok sam još bila jako mala, priče i bajke čitale su mi mama i baka. Obično su one određivale vrijeme čitanja, zato sam jedva čekala da naučim sva slova pa da napokon i sama postanem čitateljica.

Sjećam se mnogih knjiga koje su mi se jako svidjele. Uglavnom su to bili dječji romani: „Družba Pere Kvržice“, „ Heidi“, „Paukova mreža“, „Junaci Pavlove ulice“.

Ipak, moja najdraža knjiga je „ Izum profesora Leopolda“, pustolovni roman za djecu hrvatskog književnika Ante Gardaša.

Kroz neobične i opasne događaje opisane u knjizi vodili su me njezini glavni likovi: Miron, Melita i Bakreni Petar.

Miron je inteligentan, znatiželjan, hrabar i uporan dječak. Ponekad je poprilično neposlušan zbog čega upada u različite neprilike. Čitateljima je to jako zanimljivo. Melita je njegova sestra. Vrlo je plašljiva. U starijem bratu vidi uzor i slijedi ga u svemu.

Bakreni Petar je njihov brat s drugog planeta. Ima crvenkastu kosu zbog koje je dobio nadimak Bakreni. I on je hrabar poput Mirona, ali nije toliko uporan.

Želi biti poslušan, ali ipak na kraju zajedno s bratom i sestrom završava u vremenskom stroju koji je izumio njihov otac profesor Leopold. Stroj djecu odvodi u prošlost što jako uznemiri njihova brižna oca koji kreće u potragu za svojom nestašnom izgubljenom djecom.

Najdraži dio knjige mi je bio kad su djeca ušla u sablasnu kuću čija je tama gotovo progutala Bakrenog Petra. Ovako se to zbilo. Djeca su ušla u nepoznatu kuću s namjerom da se sklone od kiše. Kad su krenuli na spavanje, začulo se škripanje dasaka. Ustali su iz kreveta i krenuli prema tavanu. Škripanje je bilo sve jače. Miron je polako otvorio vrata. Iznenada je iz prostorije izjurilo mnogo

štakora. Sve troje se preplašilo. Počeli su bježati. Kad su se štakori razišli, djeca su se opet vratila u krevet.

Te iste noći začulo se neko lupanje. Miron i Melita su se probudili i vidjeli da nema Bakrenog Petra. Slijedili su zvuk i polako koračali prema mjestu odakle su mislili da dolazi.

Našli su jednu prostoriju zatvorenih vrata. Otvorili su ih i našli Bakrenog Petra kako sjedi na stolcu.

Miron i Melita u čudu su ga gledali. Svanulo je jutro i djeca su krenula dalje.

Na svom su putu dvojica dječaka i djevojčica doživjeli još mnoge zanimljive avanture.

Dok sam čitala knjigu, zamišljala sam da i ja putujem s njima. Svidjela mi se Mironova upornost i način na koji je tješio brata i sestru. Uživala sam čitajući roman „Izum profesora Leopolda“.

Emili Lipovac, 5. razred Tršće

Susret sa Zimom

Jesen je na odlasku. Priroda kao da je pošla na počinak. Sve je tiho, samo vjetar šušti.

Odjednom, iza ugla, ugledao sam gospođu Zimu. Imala je predivnu bijelu haljinu i ledenu krunu na glavi.

Začudio sam se, samo sam šutio. Prišao sam joj bliže. Ona se okrenula i rekla da pođem za njom.

Pristao sam bez razmišljanja. Putem sam ju pitao kada će pasti snijeg. Samo se nasmiješila.

Odvela me u njezin dom daleko u šumu. Divio sam se ljepoti i veličini njezinog čarobnog dvorca. Dok sam se vraćao kući, spuštao se mrak.

Sljedeći dan rano sam se probudio. Otrčao sam do prozora i ugledao snijeg. Bio sam oduševljen. To mi je prijateljica Zima ispunila najveću želju.

Adrian Godeša, 4.razred Prezid

Pismo Djedu Božićnjaku

Dragi Djede Božićnjače,

pišem Ti ovo pismo jer se bliži najradosniji blagdan u godini, Božić. Vrijeme je to darivanja, nade, ljubavi, mira, iščekivanja radosti i sreće.

U dosadašnjim pismima koja sam Ti svake godine slala početkom mjeseca prosinca tražila sam od Tebe da mi ispuniš mnoštvo želja.

Razmišljam što da ove godine poželim, što bi me to jako obradovalo.

Osvrćem se oko sebe i vidim. Moj je ormar pun prekrasne odjeće. Kutija je puna igračaka kojima se više i ne igram. Na stolu je posuda s ukusnim slatkišima. U svojem toplom domu imam svega, meni ničega ne nedostaje.

To što imam mogla bih podijeliti onima koji nemaju. Sjetim se gladne i siromašne djece u dalekoj Africi. Mnogi od njih umiru od gladi. Mnogi se ne mogu školovati zbog siromaštva.

I zato, dragi Djede, ove godine imam samo jednu želju, a to je da pomogneš mojim nesretnim vršnjacima.

Molim Te da novčićima koje si prikupio kupiš hranu i podijeliš ju gladnoj djeci kako bi se i ona u ovo blagdansko vrijeme mogla bar malo radovati. Pribavi im novu odjeću, obuću i igračke. Omogući im da se školuju.

Djedice, nadam se da ćeš mi ispuniti želju i time moje malo srce učiniti radosnim.

Pozdravlja Te Tvoja prijateljica Ema

U Tršću 16.12.2014.

Ema Obajdin, 5. razred Tršće

Godišnja doba u mojem dvorištu

Moje dvorište je prostrano. Preko njega do ulaza u kuću vodi asfaltirana stazica. Uz rub stazice posađeno je cvijeće.

Pred ulazom u kuću nalazi se ljuljačka koju je braći i meni napravio djed.

Dvorište mi je najljepše u proljeće. Tada niče zelena trava. Iznad zemlje proviruju crveni tulipani i ljubičasti zumbuli. Voćke se smiješe u bijelim haljinicama plešući na laganom povjetarcu.

Prve ptičice slijeću na mirisne grane i razveseljavaju me proljetnim cvrkutom.

U ljetnim mjesecima sve se cvijeće šareni. Predvečer, sjednem na ljuljačku i lagano se njišem.

Najviše se veselim mirisu pokošene trave i opojnom mirisu ruža.

U tišini ljetnih noći čuju se zrikavci s obližnjih livada. Sretan sam kada pored mene preleti mali fenjerčić, prekrasna krijesnica. Veselim se i malom skakaču, spretnom skakavcu.

U jesen, u mom dvorištu više nema toliko cvijeća, ali je i tada lijepo u šarenilu boja otpaloga lišća. Tada se dvorištem širi miris zrelog voća.

Dok prilazim voćkama ubrati jabuku, oslušujem šuštanje lišća pod nogama. Ono kao da mi govori kako mu je žao što je već otpalo.

U zimi moje dvorište prekrije bijeli pokrivač. Tada je sve tiho i mirno. Samo poneka suha grančica proviruje iz snijega nadajući se da će ubrzo opet doći proljeće i probuditi moje lijepo uspavano dvorište.

Josip Malnar, 6. razred Tršće

Moja najbolja prijateljica Helen

Kada smo na satu hrvatskoga jezika dobili zadatak da opišemo svoju najbolju prijateljicu, nisam morala dugo razmišljati. Zнала sam da će moj izbor biti Helen.

Helen i ja upoznale smo se kada je ona, pred nekoliko godina, došla provesti ljetne praznike kod bake u Tršću. Iako je bila dvije godine starija od mene, odmah smo shvatile da će naše svakodnevno druženje ubrzo prerasti u prijateljstvo. Moja je najbolja prijateljica visoka i vitka djevojčica duge crne kose i zelenih očiju. Njezin je smijeh glasan, zvonak i zarazan. Često me njime zna razvedriti. Helen je vesela osoba. Uvijek na sve što joj se događa gleda s pozitivne strane. Pričljiva je i duhovita, uvijek spremna ispričati neki dobar vic ili me počastiti kakvom svojom dosjetkom. S njom mi nikada nije dosadno. Jako je odgovorna i inteligentna. Često mi pomogne svojim savjetima. (Ipak je ona starija i iskusnija.) Iskrena je i uvijek govori ono što misli. I kada mi kaže nešto što mi se ne sviđa, znam da to čini iz dobrih namjera. Pravi je prijatelj i uvijek je spremna saslušati me i pomoći mi. Helen i ja volimo sport. I to je razlog zbog kojeg smo se odmah sprijateljile. Ona se bavi plivanjem, a ja treniram karate. Tijekom ljetnih praznika često smo znale zaigrati odbojku, a okušale smo se i u nogometu. S nama su igrali moj bratić i sestrična. Nezaboravan nam je događaj bio prošlogodišnji zajednički doček Nove godine. Palile smo prskalice, pričale šale i smijale se do suza. Svaki put kada se vidimo, rado se prisjetimo tog dana.

Budući da se tijekom školske godine ne vidimo često, jer Helen s roditeljima živi u Rijeci, prijateljstvo održavamo dopisujući se putem Facebooka. Povjeravamo jedna drugoj tajne i jedva čekamo da se ponovo vidimo. Bilo bi mi drago da nas dvije i dalje ostanemo najbolje prijateljice jer su pravi i iskreni prijatelji nešto najvrjednije u životu.

Petra Ramljak, 5. razred Tršće

Priča o stablu

Da sam ja stablo, bio bih stari ponosni hrast. Živio bih duboko u šumi. Bio bih vrlo darežljiv. Poklanjao bih žireve spretnim vjevericama i brzim puhovima. Kada bi stigla ledena zima, skinuo bih svoju šarenu haljinu. Staro uvelo lišće dao bih ježiću da mu bude toplo dok spava. Za vjeverice i puhove pripremio bih malu duplju u kojoj bi boravile za vrijeme duge hladne zime. A kad bi zazvonilo veselo proljeće, odjenuo bih mirisnu zelenu haljinu. Mnogim pticama pružio bih novi dom u svojoj krošnji i s radošću slušao njihov cvrkut. To bi za mene bila najveća sreća!

Kevin Malnar, 4. razred Prezid

Raspjevani plišani konjić, moja najdraža igračka iz djetinjstva

Iako već imam trinaest godina i nisam više malena djevojčica, u svojoj sobi još uvijek čuvam mnoštvo različitih igračaka. Sve mi one puno znače jer me na nešto ili nekoga podsjećaju. Ipak, najdraža od svih njih mi je raspjevani plišani konjić.

Dobila sam ga za šesti rođendan od bake i djeda. Točno se sjećam da sam se toga jutro probudila ranije nego inače. Brzo sam se odjenula i sišla u dnevni boravak. Bila sam jako uzbuđena jer sam znala da će me sigurno dočekati lijepi darovi mojih ukućana. Nisam se prevarila. Na velikom drvenom stolu ugledala sam plišanoga konjića koji mi se smješкао držeći u ruci blistavi čarobni štapić. Odmah mi se svidio.

Plišani konjić imao je bijelu dlaku, ružičasti rep te grivu i kopita iste boje. Kada sam pritisnula njegovo kopito, on je počeo plesati i pjevati. Na čarobnom štapiću tada je zasvijetlilo slovo „S“. Plišanog konjića nazvala sam Smješko.

Dok sam bila mlađa, kuhala sam mu kakao, pekla mu kolače i uspavljivala ga. Često sam mu povjeravala svoje dječje tajne. Uvijek ih je čuvao za sebe.

Moj mali prijatelj Smješko uvijek je putovao sa mnom na ljetovanje, na skijanje, na izlete... Svima sam ga pokazivala. Mislila sam da nitko na svijetu nema ljepšu igračku od mene.

Jednom sam konjića uzela na more te ga zaboravila na plaži. Došavši kući, shvatila sam da Smješka nema. Toliko sam bila tužna, da su moji roditelji odlučili vratiti se i pokušati ga naći. Strašno smo se uplašili vidjevši da konjića nema na našem mjestu.

Ja sam odmah počela plakati. Kad je gospođa koja je sjedila pored nas vidjela moju tugu, pitala me tražim li možda plišanoga konjića. Ja sam joj rekla da sam ga zaboravila na plaži i da ga više ne mogu naći. Gospođa se osmjehnula pa iz svoje velike šarene torbe izvadila konjića i pružila mi ga, a ja sam joj zahvalila. Otišla sam u auto čvrsto stežući Smješka uza se.

Smješko i danas ima posebno mjesto u mojoj sobi i u mojem srcu. On mi izmami osmijeh na lice i kada sam loše volje. Prije spavanja uvijek mi otpjeva jednu pjesmicu.

Svakog jutra, prije nego krenem u školu, poljubim ga i stavim na svoj radni stol da me čeka dok se vratim.

Mali plišani konjić Smješko bio je i ostao moja najdraža igračka. Uvijek će to biti jer ga ništa ne može zamijeniti. Svoga konjića ću zauvijek čuvati. On će me i u budućnosti sjećati na lijepe trenutke moga djetinjstva.

Sabina Fućak, 7. razred Tršće

Posljednji posao čarobnog štapića (prema istoimenom djelu Stjepana Licea)

Jedan neobično bijeli oblak sletio je s neba na proljetnu livadu te se pretvorio u lijepu vilu Sunčanu. Dobra vila je znala da se u blizini nalazi mjesto čiji stanovnici trebaju njezinu pomoć, stoga je popravila svoju lepršavu haljinicu i požurila.

Ubrzo je stigla do naselja u kojem su se ljudi svađali, vrijeđali, činili jedni drugima zlo. Mnogi od njih nisu imali novaca kojim bi prehranili obitelji, što ih je činilo još gorima. Svi su bili loše volje, vječno ljuti jedni na druge.

Odmah je shvatila zašto je poslana baš na to mjesto i koji je njezin zadatak. Odlučila je čim prije i čim bolje riješiti probleme tih nesretnih ljudi. "Oni mora da su nesretni zbog toga što nemaju novaca", mislila je ona.

Zamahнула je štapićem zadovoljno se smješkajući. Ubrzo su s neba počele padati novčanice i svi su se ljudi obogatili. Nekoliko dana cijelo je selo bilo sretno, kao da su sve svađe prestale.

No, nakon nekoliko dana ljudi su ponovno bili nesretni, a svađe su ponovno započele. Selom je vladao nemir. Vila je shvatila kako problem nije bio novac, a njezina je čarolija prestala djelovati.

Ponovno je počela smišljati razne čarolije. Pokušala je ljude usrećiti velikim, lijepim lunaparkom, prekrasnom cvjetnom šetnjicom, skupocjenim automobilima, no niti jedna čarolija nije bila dugoga vijeka. „Čini mi se da materijalna bogatstva ne mogu usrećiti ljude, ali što bi moglo?“ razmišljala je dobra vila.

Jednoga dana šetala je ulicom tužnoga izraza lica, gledajući ljude čija je nesreća i nju činila nesretnom. Odjednom, dosjetila se nečega. Nitko ju nije primjećivao pa je ponovno izvukla štapić, a usred naselja pojavio se veliki potok. Dakako, nije to bio običan potok već čaroban. Svojom bistrom i hladnom vodom kao da je mamio ljude. Bila je to najukusnija voda koju je naselje ikada imalo, pa su je svi stanovnici s vremenom počeli piti.

Tko god bi ugasio žeđ vodom iz potoka, postao bi dobar prema drugima. To je usrećivalo one koji su s njime živjeli, ali i njega, jer nema veće sreće od pomaganja ljudima.

U selu je nestalo svađe i tučnjave i svi su ponovno bili prijatelji. I djeca su počela izlaziti na ulicu te se međusobno družiti.

Vila je još jednom obavila sjajan posao, a potok nije presušio niti za vrijeme najtoplijeg ljeta. Tako su svi ljudi u tom malom mjestu ponovno postali sretni i zadovoljni.

Nives Žagar, 8. razred Tršće

Skijanje na Voglu

Kada mi je tata rekao da ćemo sutra skijati na velikom skijalištu, bio sam oduševljen tom viješću. Cijele noći nisam mogao zaspati od uzbuđenja.

Kad je napokon svanulo, bio sam neispavan, ali sretan jer ćemo napokon krenuti na planinu Vogel. Jutro je bilo jako hladno, kao sva zimska jutra u mojem kraju. Kuće pokraj kojih smo prolazili automobilom bile su u magli. Vozeći se Slovenijom, vidio sam prekrasne vrhove Alpa koje su obasjavale prve zrake sunca. Zanimljiva su mi bila i mjesta kojima smo prolazili. Najviše mi se svidjelo Bledsko jezero pa sam zamolio tatu da malo uspori vožnju kako bih se mogao diviti ljepoti zamrznutog jezera. Na sredini jezera nalazio se otočić s crkvicom. Iznad jezera dizala se magla pa se činilo kao da ga prekriva gusta paučina. Napokon smo došli i do podnožja planine Vogel.

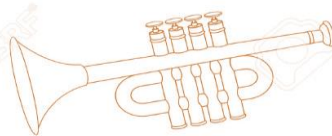
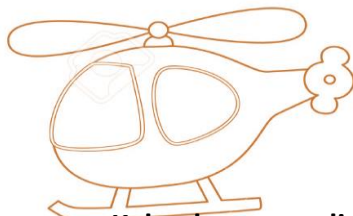
Tata je kupio karte. Čekali smo red za uspinjaču. Bilo me je strah visine. Kad sam pogledao kroz prozor, vidio sam duboki kanjon. Vrhovi smreka bili su daleko ispred nas. Došavši na vrh, ugledao sam veliki hotel i odmah do njega žičare koje su vodile do staza. S vrha staza pružao se predivan pogled. Vidio sam Bledsko i Bohinjsko jezero. Bio sam oduševljen pogledom i stazom.

Cijeli dan smo skijali. Bio sam jako sretan. Nekoliko se skijaša ozlijedilo pa sam se malo zabrinuo da se to ne dogodi i meni. Po ozlijeđene je morao doći helikopter. Ražalostilo me kad je žičara prestala s radom pa smo se spustili zadnji put.

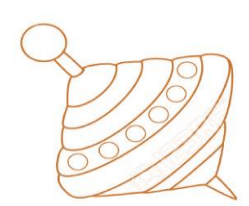
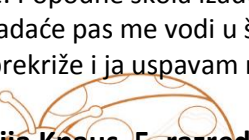
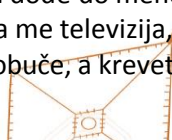
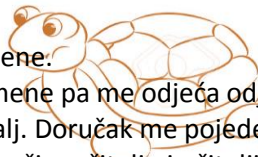
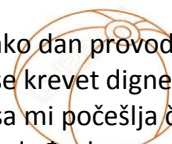
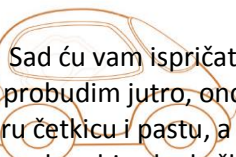
Krenuli smo kući. Bio sam jako sretan, ali i umoran. Kuće su opet bile u mraku, kao i ujutro kad smo krenuli.

Kad smo stigli, dočekala nas je moja teta. Ispekla nam je pohance. Zauvijek ću pamti taj prekrasan zimski dan i miris tetinih pohanaca.

Jakov Malnar, 6.razred Tršće

Kako dan provodi mene

Sad ću vam ispričati kako dan provodi mene:

Prvo ja probudim jutro, onda se krevet digne s mene pa me odjeća odjene. Tada kupaonica uđe u me, zubi peru četkicu i pastu, a kosa mi počešlja češalj. Doručak me pojede, a čaj me popije. Kasnije otiđem po kombi, a kada škola dođe do mene ja učim učitelje i učiteljice. Popodne škola izađe iz mene pa kuća u me uđe. Gleda me televizija, zadaća me piše, a poslije zadaće pas me vodi u šetnju.

Navečer me pidžama obuče, a krevet legne na mene. Ruke me prekrize i ja uspavam noć.

Viktorija Knaus, 5. razred Gerovo

Duga (Izmijenjeni završetak istoimene pripovijetke Dinka Šimunovića)

Dok su udovica Klara i kljasta Sava shvatile da djevojčice Srne nema, ona je već trčala prema dugi koja se presijavala na nebu iznad velike livade.

Dvije su zabrinute žene požurile za njom. Slutile su da će se nešto loše dogoditi. Glasno su ju dozivale: „Srno! Gdje si? Vrati se! Srno!“

Međutim, živahna djevojčica koja je tako silno željela postati dječak nije im se odazivala jer ih, misleći samo na svoju neostvorenu želju koja bi uskoro mogla postati stvarnost, nije ni čula.

Nakon nekog vremena do Klare i Save dotrčali su Srnini roditelji koji su bili prekinuli s berbom grožđa čuvši prestrašeno dozivanje vlasnice vinograda i nesretne vezilje.

Četvero odraslih ljudi krenulo je u potragu za nestašnom djevojčicom. Serdar i Serdarica su se jako bojali Mrtvog jezera, odnosno živog blata u koje je djevojčica, onako neoprezna, lako mogla upasti.

A Srna se, lagano poskakujući, nekako u isto vrijeme, spotakla o korijen i upala u malenu bezopasnu jamu. „Joj!“ bolno je kriknula. Roditelji su ju čuli i „ukipili“ se od straha.

Mislili su da je njihovu jedinicu zemlja progutala. Serdarica je počela plakati i dozivati svoju djevojčicu, a Serdar je pokušavao suze zadržati u sebi.

U međuvremenu, pojavili su se oblaci koji su sakrili sunce pa tako i dugu. Srna je ustala i polako došla do oca i majke. Bila se malo ozlijedila pa ju je boljela noga.

Kada je ugledala zabrinute roditelje, čvrsto ih je zagrlila govoreći: „Ne brinite, ništa se nije dogodilo. Samo sam željela postati dječak. Obećavam da ću od danas prestati s time.“

Roditelji su ju snažno zagrlili. „Draga Srnice, mi tebi obećavamo da više nećemo biti tako strogi“, rekao je otac. „Da, da. Od danas ćemo ti dopuštati da se vereš po stablima, igraš s dječacima i plivaš u rijeci Glibuši“, nastavila je majka gladeći Srnu po obrazu.

Vratili su se u Čardake. Navečer Srna nije morala popiti sirup i to ju je jako razveselilo. Otišla je na spavanje razmišljajući kako će se sutra lijepo zabaviti u zraku.

I roditelji su usnuli mirni. Napokon su shvatili što je najbolje za njihovo dijete.

Sljedeće godine, na mjestu gdje je Srna pala, izrasla je visoka vrba oko koje su Serdar i Serdarica dali izgraditi veliko dječje igralište. Svaki dan igralište je bilo prepuno smijeha i dječje vike.

Tako je priča o djevojčici Brunhildi, zvanoj Srna, završila sretno.

Iva Hudolin, 7. razred Tršće

Mrzovoljni gospodin Jesenko u gorskokotarskoj šumi (igrokaz)

Jednoga jesenskog popodneva učenici šestog razreda okupili su se u dvorištu ispred škole. Bilo im je dosadno. Nisu znali koju bi igru igrali. Leo je predložio da bude to igra skrivača, Borna je htio igrati nogomet, Dominik je predlagao igru lovice, a Josip se nije ni s čim slagao.

Leo: Dajte, dečki, meni se baš sviđa igra skrivača.

Borna: Ma nemoj! Zna se da veliki dečki igraju nogomet.

Dominik: Meni je najljepše kad igramo lovice.

Luka: Ha, ha! Da, da! Samo što nas nećeš nikad uloviti!

Josip: Meni je sve bez veze, ja najviše volim kompjuterske igrice.

Patrik: Pa to možemo i kad pada kiša.

Alan: Osim kad udari grom i cijelo Tršće ostane bez struje. (Svi se nasmiju.)

Jakov (zadivljeno): Ah! Danas je tako krasan jesenji dan!

Martina: Igrajmo se nečega što ima veze s jeseni.

Svi: Da, da!

Martina: Igrajmo se mrzovoljnog gospodina Jesenka u gorskokotarskoj šumi.

Jakov: Ja ću biti gospodin Jesenko!

Josip: Znao sam, ti uvijek uzmeš najbolju ulogu!

Andrija: Alo, nećemo se sada svađati! Vidite da imamo publiku!

Dominik: A što ćemo biti mi ostali?

Martina i Jelena: Mi ćemo biti vjeverice jer volimo lješnjake.

Leo: Ja ću biti sova jer volim cijele noći biti budan.

Dominik: Ja ću biti miš, pa ću ti pobjeći, sovo!

Patrik: Ja ću biti vuk jer volim jesti meso.

Josip: Ja ću biti lisac jer sam lukav.

Luka: To samo ti misliš. (Svi se nasmiju.)

Alan: Ja ću biti medo jer volim spavati.

Borna: Ja ću biti ježić jer imam frizuru kao jež bodlje.

Luka: Ja ću biti puh zato što sam...

Borna: Ma, zato što si lijen! (Svi se nasmiju.)

Andrija: Ako ste svi spremni, priča može početi. Dakle, živio jednom jedan gospodin Jesenko. Taj je bio vječno mrzovoljan. Posebno kad bi ga netko probudio izu dubokog sna.

Jednoga jutra k njemu je došao gospodin Ljetko te mu rekao: „Probudi se, Jesenko, došlo je vrijeme da ustaneš.“

Jakov: Šta me budiš, taman sam lijepo spavao,

Ljetko: Spavaš već pet mjeseci. Požuri, šuma te već čeka da je obojiš najljepšim jesenskim bojama.

Jesenko: Ako već moram, onda idem, ali samo da znaš, jako sam mrzovoljan. Jako sam mrzovoljan!

Ljetko: Pih! To i nije nekakva novost.

Andrija: Jesenko je napokon krenuo neprestano gundajući sebi u bradu. Došavši u šumu, susreo je mnoge šumske životinjice.

Vjeverica: Hej, Jesenko, hoćeš jesti ove naše fine lješnjake? Hoćeš li biti naš prijatelj?

Jesenko: Ne, neću jesti vaše lješnjake! Ne, neću biti vaš prijatelj! Zar ne vidite da sam jako mrzovoljan?

Sova: Uhu-hu! Jesenko, hoćeš li malo mudrovati sa mnom? Hoćeš li biti moj prijatelj?

Jesenko: Ne, neću mudrovati s tobom! Ne, neću biti tvoj prijatelj! Zar ne vidiš da sam jako mrzovoljan?

Vuk: Grrrr! Jesenko, želiš li sa mnom krenuti u lov? Želiš li biti moj prijatelj?

Jesenko: Ne, neću ići s tobom u lov! Ne, neću biti tvoj prijatelj! Zar ne vidiš da sam jako mrzovoljan?

Medvjed: Ooo! Jesenko, jako sam ti pospan. Želiš li se i ti odmoriti sa mnom u mojem brlogu? Želiš li biti moj prijatelj?

Jesenko: Ne, ne želim se odmoriti u tvom brlogu! Ne, ne želim ti biti prijatelj! Ne vidiš da sam jako mrzovoljan?

Jež: Gdje si ti meni, prijatelju Jesenko!

Jesenko : Što me pitaš tako glupo pitanje? Zar ne vidiš da sam tu, pred tobom?

Jež: Ma, baš si mi jako simpatičan. Dođi sa mnom tražiti šumske plodove. Budi moj prijatelj.

Jesenko: Ne, uopće nisam simpatičan i ne, ne želim biti tvoj prijatelj!

Miš: Zdravo, Jesenko, želiš li se sa mnom bježati pred sovom? Želiš li biti moj prijatelj?

Jesenko: Ne, ne želim s tobom bježati pred sovom! Ne želim biti tvoj prijatelj! Zar ne vidiš da sam jako mrzovoljan?

Lisac: Ej, Jesenko, želiš li posjetiti sa mnom seoski kokošinjac? Želiš li biti moj prijatelj?

Jesenko: Ne, ne želim s tobom posjetiti seoski kokošinjac! Ne želim biti tvoj prijatelj! Zar ne vidiš da sam jako mrzovoljan?

Puh: Zdravo, Jesenko, hoćeš li ljenčariti sa mnom? Hoćeš li biti moj prijatelj?

Jesenko: Ne, ne želim ljenčariti s tobom! Ne želim biti tvoj prijatelj! Zar ne vidiš da sam jako mrzovoljan?

Andrija: Jedna po jedna, životinje su napuštale Jesenka. On je stajao nasred šume, tužan i sam.

Iznenada se nebo naoblačilo i počela je padati kiša. Jesenko je drhtao od hladnoće i straha.

Životinje su, vidjevši što se događa, dotrčale do Jesenka. Prijateljski su ga zagrlile pa su se svi zajedno sklonili ispred najveće bukve.

Nakon nekoliko sati zasjalo je sunce i, gle čuda, Jesenko više nije bio mrzovoljan. Oraspoložili su ga njegovi novi prijatelji pomogavši mu preživjeti nevolje. Svi su se uhvatili za ruke, zapjevali i zaplesali.

*Jesen stiže, sve je bliže.
Lišće šušti, kiša pljušti.
Munja sijeva, vjetar pjeva
svoju pjesmu: Uhuhu!*

*Lija liscu juhu kuha,
san je uhvatio puha.*

*Vjeverica duplju sprema
tu baš svi smo bez problema.
Dođi s nama, pleši, pjevaj,
ali nikako ne zijevaj!
La-la-la-la!*

Veselje je trajalo do kasnih
noćnih sati.

Leo: Ej, društvo! Čini mi se da se polako i nad Tršće počeo spuštati mrak.

Svi: Joj, stvarno! Ajmo mi polako! Bok! Bok! Bok!

Andrija: Eto! Baš smo lijepo proveli ovo jesensko popodne.

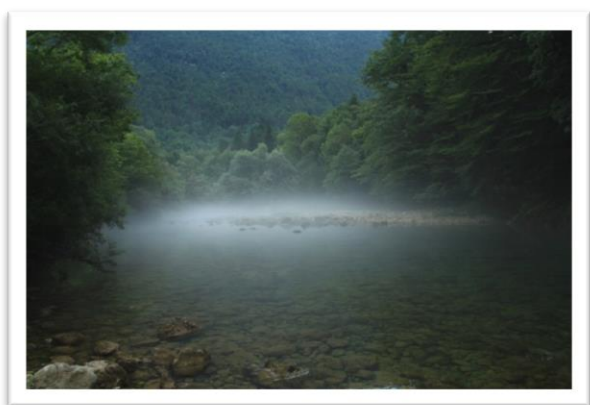

Učenici 6.razreda Tršće

EKO-FOTKA 2015.

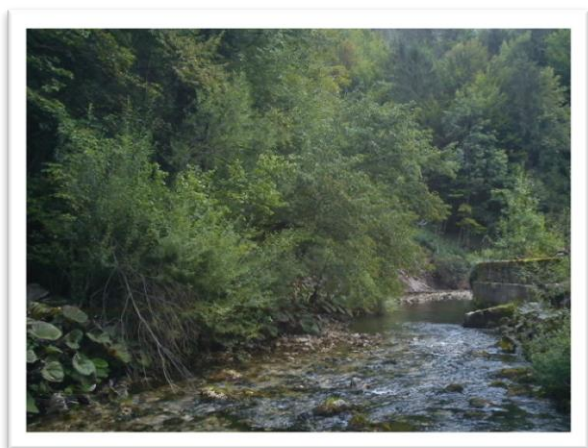
Prvo mjesto – Isabela Turk, 5. razred „Ledene kapi na paučini“

Drugo mjesto – Antonella Ožbolt, 5. razred „Mistika“

Treće mjesto – Andrija Janeš, 3. razred „Jesen“

Četvrto mjesto – Nikola Urh, 6. razred „Čabranka“

Peto mjesto – Nives Turk, 4. razred „Hlevci“

Na ovogodišnjem natječaju Eko-fotka 2015. prijavilo se 18 učenika s 170 fotografija od kojih je 63 ušlo u odabir najbolje ekološke fotografije za školsku godinu 2014./2015. Komisija u sastavu učitelja likovne kulture: Lovorke Gračanin, Andrije Zbašnika i Andreja Zbašnika odabrala je najbolje fotografije i odlučila koga ćemo ove godine nagraditi, a koga pohvaliti.

Nagrađene su fotografije učenika/učenica:

1. Isabele Turk, 5. razred, PŠ Tršće,
2. Antonelle Ožbolt, 5. razred, MŠ Čabar,
3. Andrije Janeša, 3. razred, PŠ Gerovo,
4. Nikole Urha, 6. razred, MŠ Čabar i
5. Nives Turk, 4. razred, MŠ Čabar.

Pohvaljene su fotografije učenika/učenica:

- Alana Lautara, 6. razred, PŠ Tršće
- Dorian Lipovca, 7. razred, PŠ Gerovo,
- Ivana Klarića, 7. razred, PŠ Prezid,
- Kristine Štanfelj, 7. razred, PŠ Gerovo,
- Marka Žagara, 6. razred, MŠ Čabar i

Ostalim učenicima zahvaljujemo na sudjelovanju i pozivamo ih da i naredne školske godine promatraju svijet, prirodu i ljude oko sebe te svoje doživljaje ovjekovječe fotoaparatom.

Tanja Šebalj-Kocet, prof.

Slikopriče s informatike

Utrka

Jednoga dana   krenuli su na utrku   .

 Petar utrkiavao se sa svojim prijateljem Dariom. je bila jako duga. Iznenada u jednom Dario je pao s .

Petar je pomogao Dariju da ustane. Nastavili su utrku.

 na cilj došao je Petar. Osvojio je i . Bio je jako što je pobijedio i što mu je prijateljstvo bilo važnije od i .

Dorian Turk, 5. razred Gerovo

Svako proljeće kad su dani , dolaze i grade nova za buduća .

Kad se izlegnu   , majka se s puno brine o malim   , a otac traži   . Kad mlade narastu, polete na svoj prvi let u .

Na jesen odlaze na jug u toplije krajeve gdje je .

Viktorija Knaus, 5. razred Gerovo

Naj djelo nesebične pomoći

I ove godine škola je objavila natječaj „Naj djelo nesebične pomoći“. Povjerenstvo koje su činili predstavnici Vijeća učenika: Iris Malnar, Lara Turk, Jan Kocet, Nik Andlar, Patricija Štimec, Mateo Kovač, učiteljice Vilma Žagar i Tina Malnar, odabrali su najbolja djela.

1. **4. razred Gerovo** - prikupljanje pomoći za odlazak na izlet
2. **Nina Žagar, 4. razred Čabar**- pomoć prijateljima koji zbog bolesti izostaju s nastave.
3. **Matija Rajko Ožbolt, 1. razred Prezid**- pomoć nepokretnom djedu
4. **Petar Ule, 4. razred Prezid**- pomoć nemoćnoj susjedi

Naj učenici 2014./2015.

- ❖ Dea Turk, 8. razred Čabar
- ❖ Jan Kocet, 4. razred Čabar
- ❖ Mari Zbašnik, 7. razred Tršće
- ❖ Jan Tonchia, 6. razred Prezid
- ❖ Karmela Štanfelj, 7. razred Gerovo

ŽUPANIJSKA i DRŽAVNA NATJECANJA I SMOTRE

LiDraNo

Predložene scenske igre "**Crvenkapa**" iz PŠ Prezid i "**Tina i Marina**" iz PŠ Tršće nisu nastupile na županijskoj smotri radi nevremena.

Županijsko prosudbeno povjerenstvo za literarni izraz za državnu razinu odabralo je devet (9) uradaka, među kojima su i radovi naših učenika:

1. "**Sosejde maje**", **Ivan Malnar, 4. razred, PŠ Tršće, vod. Tatjana Turk**
2. "**Zima**", **Marko Žagar, 6. razred, PŠ Prezid, vod. Rezika Jašarević**

VJERONAUČNA OLIMPIJADA

Na županijskom/nadbiskupskom natjecanju natjecale su se 34 osnovne škole. Za OŠ "Petar Zrinski" Čabar nastupili su **Ema Arih, Karmela Štanfelj i Mia Tušek iz PŠ Gerovo (vod. Marijo Stojak) i Nikola Urh iz MŠ Čabar (vod. č. s. Darinka Blatančić)**. Na županijskom/nadbiskupskom natjecanju čabarski osnovci **osvojili su vrlo dobro 13. mjesto**.

INFORMATIKA

Pravo nastupa na županijskom natjecanju iz INFORMATIKE, nakon školskih natjecanja i objedinjenih listi po kategorijama, ostvarili su **Vanessa Šokčević i Matej Košmrl iz MŠ Čabar i Marko Leskovar iz PŠ Prezid (5. razred) i Marko Žagar iz MŠ Čabar (6. razred)**. **Voditeljica – Tanja Šebalj Kocet**.

FIZIKA

Nakon školskih natjecanja i objedinjene liste natjecatelja **Dea Turk iz MŠ Čabar** (zauzela je sedmo mjesto) izborila je nastup na županijskom natjecanju na kojem je također bila vrlo uspješna i **osvojila vrlo dobro 8. mjesto**. **Voditelj – Dean Paripović**.

GEOGRAFIJA

Na županijskom natjecanju nastupio je **Dorian Turk, 5. razred, iz PŠ Gerovo s voditeljem Martinom Kvaternikom** i osvojio 14. mjesto.

MATEMATIKA

U uzrastu učenika **četvrtih** razreda na županijskom natjecanju nastupili su:

- **Karmen Frbežar, PŠ Tršće, vod. Helena Zbašnik – 12. mjesto**
- **Jan Kocet, MŠ Čabar, vod. Silvana Šebalj Mačkić – 16. mjesto**
- **Petar Ule, PŠ Prezid, vod. Darinka Rački, - 20. mjesto**

U kategoriji **petih** razreda na natjecanju je nastupila **Emili Lipovac iz PŠ Tršće s voditeljicom Elen Markovčić** i zauzela **18. mjesto**.

KLOKAN BEZ GRANICA

Pod pokroviteljstvom Hrvatskog matematičkog društva održano je 17. Po redu Međunarodno matematičko natjecanje "Klokan bez granica". Matematički zadaci postavljeni su po uzrastima:

1. PČELICE – 7 UČENIKA
2. ECOLIER – 43 UČENIKA
3. BENJAMIN – 23 UČENIKA
4. CADET – 21 UČENIK

U K U P N O ----- 94 NATJECATELJA

Naši nagrađeni natjecatelji

1. **Frbežar Dino, Tršće - Pčelice**
2. **Ožbolt Goran, Prezid - Pčelice**
3. **Vesel Antonio, Prezid – Pčelice**

1. **Milošević Meri, Tršće - Leptirići**

MEĐUNARODNO
MATEMATIČKO
NATJECANJE

2. **Janeš Andrija, Gerovo - Leptirići**

3. **Lautar Nikolina, Tršće - Leptirići**

1. **Obajdin Ema, Tršće - Ecolier**
2. **Ramljak Petra, Tršće - Ecolier**

1. **Žagar Marko, Čabar - Benjamin**
2. **Poje Patrick, Tršće - Benjamin**

GLOBE PROGRAM

Temom **GEROVSKI VRTOVI** na međužupanijskom natjecanju u Karlovcu našu Školu predstavljali su učenici PŠ Gerovo – **Stiven Arih, Patrik Štimec i Dragutin Tomac s voditeljicom Milicom Vlainić.**

1. mjesto na 18. Državnoj The GLOBE smotri i natjecanju

Od 11. do 13. svibnja u Daruvaru održana je 18. državna GLOBE smotra i natjecanje. Učenici 8. razreda iz Gerova uz vođenje mentora Milice Vlainić, Katice Jerger i Martina Kvaternika osvojili su prvu nagradu.

GRAĐANSKI ODGOJ

Temom "**AKTIVNIJI DAN ZA BOLJI SAN**" na županijskoj smotri u Rijeci našu Školu predstavili su učenici 8. razreda iz Čabra – **Lea Žagar, Dea Turk, Leon Troha, Mateo Kovač i Kevin Jašarević s voditeljicom Ksenijom Petelin.**

Učenici **Mateo Kovač, Dea Turk i Leon Troha** svoj su projekt predstavili na Državnoj smotri 23.05.2015. godine u Zagrebu.

SPORTSKA NATJECANJA - KUP MARIJANA LISCA

ŠKOLSKA NATJECANJA

Mali nogomet- dječaci
4.11.2014.
1. Gerovo
2. Čabar
3. Tršće
4. Prezid

Rukomet- djevojčice
9.12.2014.
1. Gerovo
2. Tršće
3. Čabar
4. Prezid

Rukomet- dječaci
3.3.2015.
1. Čabar
2. Tršće
3. Gerovo
4. Prezid

Mini odbojka- djevojčice

21.4. 2015.

1. Gerovo
2. Čabar
3. Tršće
4. Prezid

Stolni tenis- djevojčice

29.5.2015.

1. Gerovo
2. Čabar
3. Prezid
4. Tršće

Stolni tenis – dječaci

29.5.2015.

1. Čabar
2. Prezid
3. Tršće
4. Gerovo

GEROVO - UZ DAN ŠKOLE

100M

5.6.2015.

1. Čabar
2. Gerovo
3. Tršće
4. Prezid

Štafeta

5.6.2015.

1. Čabar, Gerovo
2. Prezid, Tršće

Ekipno

1. **Gerovo**
2. **Čabar**
3. **Tršće**
4. **Prezid**

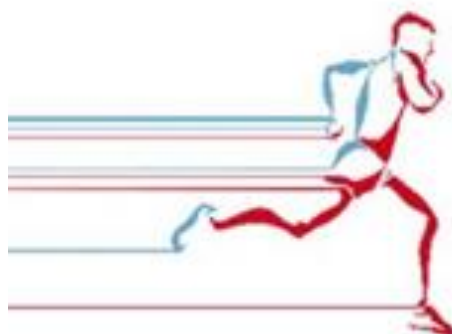
BROD NA KUPI

11. KROS NOVOGA LISTA DOLINOM KUPE – 23.5.2015.

ŠSD „ZRINSKI“ ČABAR osvojeno 2. mjesto u kategoriji osnovnih škola – muški, pojedinačno je Tijana Kukuljan bila prva, Tomislav Žagar 2.

ŽUPANIJSKO PRVENSTVO ŠSD-a PGŽ-a

Bili smo 3., a Tijana Kukuljan, 8. razred PŠ Gerovo bila je pojedinačno 1. Zbog sveukupnih odličnih rezultata osvojila je titulu najbolje sportašice naše škole.

NAŠI OSMAŠI

Stiven	Arih
Doroteja	Crnković
Tijana	Kukuljan
Mihaela	Malnar
Josip	Pajnić
Marko	Štanfelj
Patrik	Štimec
Dragutin	Tomac
Matija	Žagar

Razrednica: Milica Vlainić, prof.

Sara	Buneta
Luka	Lipovac
Toni	Loknar
Ivana	Malnar
Nikolina	Šajnović
Maja	Šebenik
Melita	Šebenik
Nives	Žagar

Razrednice: Daria Novinc, prof. –
Elen Markovčić, mag. educ.
math. et. inf.

Nik Michael	Gigov
Mateo	Kovač
Luka	Ožbolt
Maja	Ožbolt
Davor	Potočnik
Ana	Šutić
Lea	Wolf
Stela	Wolf
Mihael	Žagar

Razrednica: Sanja Križ, prof.

Kevin	Jašarević
Mateo	Kovač
Leon	Troha
Dea	Turk
Lea	Žagar

Razrednica: Marina Hrga-Arh,
prof.

